

TOVÁBBI CIKKEK A CORVINUSONLINE.BLOG.HU-N: A FŐPOLGÁRMESTER TITKA

Ferenc József (feat. Erzsébet királyné) – Enjoy the Silence

▲ HORVÁTH MÁTÉ

Május 17-én délelőtt, 140 évvel a Fővámpalota felavatása után újra – bár ezúttal csak jelképes – kulcsátadásra került sor egyetemünkön. A rendezvény az Ybl Egyesület szervezésében jött létre, az Ybl Miklós emlékévé részeként.

Az épület dunai homlokzata előtt várakozó majdnem ötvenfős, többségében nyugdíjasokból álló „tömeg” nem egészen őszinte éljenzéssel fogadta a közel fél óras csúszással – nem teljesen autentikus módon, autón – érkező Ferenc Józsefet, Erzsébet királynét,

valamint kísérőiket, gróf Andrássy miniszterelnököt és feleségét.

Az igazi meglepetés akkor érte a közönséget, amikor a korhű ruhás vendégek felöltötték korabelinek nem nevezhető napszemüvegeiket, majd enyhén anakronisztikus slágerek – például Depeche Mode – a cappella feldolgozását adták elő. A kifejezetten jó és színvonalas, nagyjából húsz perces műsor még a hajlott korú közönség számára is szórakoztatónak bizonyult.

Ezt követően egyetemünk rektora Szmodits Júliával, az Egyesület elnökével karöltve leleplezte a nyugati bejárat mellett elhelyezett, Ybl Miklósnak emléket állító márványtablát, majd

FOTÓ: HORVÁTH MÁTÉ

az Andrássy gróftól bársonypárnán kapott jelképes kulccsal kinyitotta az épület kapuját.

Az aulában dr. Rostoványi rektor úr, dr. Bácskai János polgármester és Szűcs Balázs kerületi főépítész Ybl Miklóst méltató, az épület nagyszerű-

ségét kiemelő beszédét hallgatta meg – a műegyetemi Ybl Együttes vonós koncertje alatt lassan megfogyatkozó – közönség. Ezt követően a publikum Zsidi Vilmos, az Egyetemi Levéltár vezetőjének épülettörténeti előadását tekinthette meg.

Havi belpol

Fiatal demokraták Európában, avagy hétezer-milliárd forintot és cirkuszt!

▲ KELEMEN LUCI

Nem leszünk gyarmat! Tiszteletet a magyaroknak! Brüsszel nem Moszkva! Erősen nacionalista gondolatok.

De nem különös, ha ezt valaki olyan mondja, aki korábban az Európai Néppárt alelnöke volt, illetve az Európai Unió Tanácsának soros elnöke?

Bizony, Orbán Viktor nem volt és valószínűleg nem is az a kőkemény euroszeptikus, aminek néhány megszólalásában beállítja magát: sőt, ha a helyzet úgy kívánja, az európai értékek védelmezőjeként lép fel. Persze a (már nem annyira fiatal) fiatal demokratának erre legalább hétezer-milliárd oka van.

Az uniós csatlakozástól 2013 végéig ugyanis ennyi forintnyi támogatást kapott Magyarország. Az állami beruházások 97 százaléka mögött EU-s társfinanszírozás állt ebben az időszakban: hatalmas belgazdasági jelentősége van tehát tagságunknak.

Mindemellett nem voltunk a kontinens jó kisfiúja: állandóan túlzott-deficit-eljárás alatt voltunk egészen a közelmúltig, amikor is a második Fidesz-kormány a beszédett különadókból pénzzel igazította ki a költségvetést. Az eurótól még mindig nagyon messze vagyunk, illetve a húsz legszegényebb uniós régióból négy magyar – az ország amúgy hét régióból áll.

Pénzügyi szempontból rendkívül hasznos számunkra az uniós tagság.

Akkor viszont adott a kérdés: mire fel a nagy ellenségeskedés? A második Fidesz-kormány kommunikációjának sarkköve a mindenkori nemzetközi ellenség és a harc volt, amiben a szuper magyarok természetesen folyton győzedelmeskedtek. A szilveszterkor pihenő brókerek, az IMF, Barroso, Soros György vagy édesanyám brüsszeli térdkalcsa már mind kipörgött a szóvivők száján, mint a magyarok aktuális ellenfele.

Félreértés ne essék: hatalmas kommunikációs fegyvertény, hogy egy regnáló kormánypárt voltaképpen bármilyen helyzetben ennyire hatékonyan tudja tematizálni a közbeszédet. Egyszerű hatalomtechnikai kérdés, de már az is óriási előny, ha azokról a témákról szól a vita, amiket mi dobunk fel. Bónusz, hogy egy ellenségkép sikeres felvázolásával kvázi érdekszövetségre kényszerítjük a hallgatóságunkat. Ehhez persze mindig újabb és újabb ellenfelet, újabb és újabb csatát, újabb és újabb győzelmet – ergo cirkuszt – kell találni.

Hogy miért Európa a bűnbak – már amikor éppen nem a multicégek és a hazai vagy éppen nemzetközi balliberális mételey okozza az ország minden problémáját? A lényeg most is a pénz: miniszterelnökünk 2010-es győzelme után nem sokkal arra próbált engedélyt kérni, hogy hadd szálljanak el teljesen a költségvetési hiánnyal, és ha már itt tartanak, 6-8 százalékban gondolkodnak.

Sajnos Orbán a görög válság közepén kilincselte ezzel, így rá is csapták az ajtót: innentől datálódik a „gazdasági szabadságharc” kommunikációs kényszerpályája. A show-nak folytatódnia kell: nemrég az akáca megmentése volt terítéken, amit Kővér László 2002-ben még „a Kárpát-medencétől idegen, és rendkívül kártékony növény”-nek nevezett. Még a biológia is változik, ha cirkuszoszlásról van szó.

Pálinka, akác, vélt és valós hungarikumok: a nemzeti identitás szembeállítását az országot elvileg elnyomó Európával. Mindössze szimbolikus kérdések ezek, de kommunikáció terén az uniós intézmények amúgy is notóriusan gyengék: nem csak hazánkra jellemző az az érzés, hogy „Brüsszelnél megmondják, mit lehet itt csinálni.” Most már persze ezek is idejétmúlt témának tűnnek, nyakunkon a tényleges életfogytiglani börtönbüntetés „megvédése”. Ha a bátor gladiátort felfalta az oroszlán, küldeni kell a következőt, mielőtt a tömeg unatkozni kezd.

FORRÁS: I.HUFFPOST.COM

Szónoklatok éjszakája

▲ METZLER VIKTÓRIA

Nemrégiben az a szerencse ért, hogy bepillantást nyerhettem a Retorika Műhely munkájába.

A felvételt nyert tagok eddig csupán zárt körben találkoztak minden héten, hogy különböző témákban beszédeket alkossanak, és egymásnak előadják őket. A műhely két éve működik. Operatív vezetője Rétvári Márton, Országos Kossuth Szónokverseny-nyertes, valamint -különdíjas hallgató, aki szabadidejét áldozza arra, hogy bevezesse a tanítványait a retorika rejtelmeibe. Szervezeti részről a munkát Dr. Aczél Petra, a Magatartástudományi és Kommunikációelméleti Intézet igazgatója támogatja. Egyben ő volt a május 7-én megrendezett, a legutóbbi két szemeszteren át tartó képzés lezárásaként szolgáló nyilvános gálaest megnyitója és moderátora. Mind a heten egy-egy beszéddel készültek az alkalomra, összesen négy különböző témából választva. Az idejű szónoklatok az év szaváról, a selfie-ről; egy új ipari forradalom lehető-

ségéről; az egyetemre járás fontosságáról vagy éppen fölöslegességéről; illetve a sokszínűségben előforduló egységről szóltak. A gondosan felépített beszédeket a végén – miután már mindet meghallgattuk – a közönség is méltathatta, valamint magához a témához is bárki hozzászólhatott. Minden épp úgy zajlott, ahogy az est szónokai egész évben, a heti találkozósaik során is tették, csak ez alkalommal nyilvánosan, ünnepélyesen. A dicsérő szavak és kritikák után a hallgatók kis fogadásra invitálták a vendégeket, miatt mindenki kötetlenül beszélgethetett. Az előadók közül többen is kiemelték, mekkora élményt jelentett számukra, hogy végre nemcsak egymásnak, hanem igazi nagy közönségnek tarthatták meg a beszédeiket, ráadásul szeretteiknek is megmutathatták, mennyit fejlődtek szónoki képességeik a tanév során.

Az este moderátora szintén örömet fejezte ki, hiszen a korábbi egy szemeszteres csoportok után, ez a csapat vállalta az egész éves képzést. A műhelybe jövőre is bárki jelentkezhet, így a vállalkozó szelleműeknek szeptembertől adott a lehetőség, hogy kipróbálják magukat.

Újszülött vállalatok

▲ KLUBERT DÓRA

Pócsmegyeren magyar-szlovák inkubátorház épül, melynek finanszírozásához a helyi önkormányzat és a Szlovák Kereskedelmi Kamara mellett a Corvinus Egyetem is hozzájárul egy közös, uniós pályázat útján.

Európában az említett intézmény megeremtésének első gondolata már az 1970-es években megfogalmazódott. Az inkubátorház egy olyan vállalkozói központ, amely hozzájárul a kis- és középvállalkozások működéséhez, valamint azok megerősítéséhez a fizikai, illetve széles körű szellemi infrastruktúra biztosításán keresztül. A kedvező feltételekkel bérelhető irodaház, műhely, előadó, illetve tárgyalótermek mellett a vállalkozás tevékenységéhez szükséges alapvető szolgáltatások is biztosítottak. A teljesség igénye nélkül ilyen például az ügyvitelszervezés, a pénzügyi, illetve a számviteli ügyintézés, a marketing, a beruházási, fejlesztési vagy a jogi tanácsadás, ezen kívül a tolmácsolás is.

Ezen intézmények különböző minőségben tűnhetnek fel a vállalkozás fejlődésének tekintetében. Három alapvető típusa a tradicionális, specializált és az új gazdasági inkubátor. Az első kettő aszerint különböztethető meg, hogy piachelyettesítő vagy piacfejlesztő megközelítésben működtek-e a folyamatot. Ez rendkívül fontos, hiszen az első esetben a vállalkozás leginkább működési, nem pedig stratégiai előnyöket élvez. A tranzakciós költségek csökkentését, valamint az erőforrások biztosítását a kiadások átvállalásával oldják meg. A folyamatot egy külső befektető finanszírozza, így saját érdekei érvényesítése közben a valós piaci igények felismerése elmaradhat, emellett olyan szolgáltatásokat nyújt, amelyek a piacon alapvetően elérhetőek. A piacfejlesztő modellben megjelenik a magántőke, a vállalatok stratégiai előnyhöz jutnak. Az inkubátorok elérhetővé teszik a szolgáltatásokat, de nem ők kínálják őket.

Az egyetemek különleges szerepet játszanak az inkubációs folyamatban, mert a meglévő tudáskoncentráció miatt valós piaci igényeket kielégítő szolgáltatásokat és megoldásokat nyújthatnak egy-egy problémára, amivel befolyásolhatják az adott térség gazdasági teljesítményét és elősegíthetik a versenyképesség megtartását.

Az új inkubátorház mind a hátrányos helyzetű települések, mind az egyetemi polgárok számára a jövőben új munkahelyeket teremt, a remények szerint segíti a régió felemelkedését jövedelmező vállalatok születésével. A környező cégeknek a megrendelések kapcsán profitot és szélesedő külkereskedelmi kapcsolatokat biztosít.

FOTÓ: METZLER VIKTÓRIA

Tarolt a Közgáz a GE-nél

▲ PEKOLI MIKLÓS

AGE alapítványa minden évben meghirdeti Magyarországon is ösztöndíjprogramját, melynek keretein belül öt intézmény (BCE, BME, ME, PTE, PE) másodéves hallgatói pályázhatnak a Scholar-Leaders Programra. Az idei nyolc díjazott közül négy a Corvinusról került ki: Albrecht Dorisz, Dócs Kristóf, Forgács Ádám és Sváb Dorottya. A díjat jelentőségéhez mérten a Közigazgatási és Igazságügyi Hivatalban, a Károlyi-Csekonics Rezi-dencián adták át május 12-én. Az oklevelet Zolnai

György, a Budapest Bank elnök-vezérigazgatója és Vajda Ágnes, az IIE (Institute of International Education) igazgatója adta át. Beszédet mondott továbbá Maruzsa Zoltán felsőoktatásért és tudománypolitikáért felelős államtitkár, André Goodfriend, az USA követségének ügyvivője és William Benko, a magyarországi Amerikai Kereskedelmi Kamara elnöke.

A díjazott hallgatók két éven át évi 1500 eurós támogatást kapnak, továbbá mentort a GE vezetői közül, mindemellett pedig lehetőséget, hogy részt vegyenek a nemzetközi ösztöndíjprogram vezetőképzőjén és közösségi programjain.

Rövidhírek

▲ DENGYEL DÓRA

EPAS

Egyetemünk idén is megkapta a European Foundation for Management Development-től a nemzetközi elismertséget és színvonalat bizonyító EPAS akkreditációt. A megítéltetést a BA in Business Administration and Management szakunk kapta, immár második alkalommal. Az akkreditáló szervezet az értékelés során többek között figyelembe vette az adott szak piaci és stratégiai elhelyezkedését, követelményeit, céljait, hallgatói szervezést és karrierbeli haladását. Hazánkban ezenkívül csupán egyetemünk másik szakja, a Master of Business Administration érdemelte ki ezt a minősítést.

INDIAI NAGYKÖVET

Malay Mishra, India magyarországi nagykövete április 29-én tartott előadást a Corvinus Egyetemen. Öccsel-

lenciája ennek keretein belül beszélt hazájáról és – immáron 15 éves – kapcsolatáról az EU-val. A történelmi áttekintés mellett India nehézségeit és sikereit taglalta, amelyeket az ország az Unióval való együttműködés kezdete óta elért.

SHERYL SANDBERG

Sheryl Sandberg, a Facebook ügyvezető igazgatója április 24-én előadást tartott egyetemünkön – kaliforniai irodájából. A PwC Hungary Careers által szervezett esemény főként arra kereste a választ, miképp boldoguljanak a nők frissdiplomásokként, mi az út a sikeres karrier felé, illetve miként bontakoztathatják ki legeredményesebben a bennük rejlő ambíciókat. Sandberg a kielégítő pályakezdés, majd munka és magánélet összeegyeztetőségére is kitért. Az eseményt kötetlen beszélgetés előzte meg és zárta le.

HAJÓS MATEMATIKA-VERSENY

Idén harminchatodik alkalommal rendezték meg a Hajós György Matematikaversenyt. A megmérettetést először 1979-ben tartották meg, s azóta minden évben más intézmény ad neki otthont. Ezúttal a BME lett a házigazda. Az egyéni versenyen a több száz nevező között egyetemünk hallgatói is részt vettek. A legjobb eredményt közülük Nguyen Milán érte el harmadik helyezéssel. Szintén a dobogó legalsó fokát sikerült elcsípnie a Gazdálkodástudományi Kar Kovács Bence, Nguyen Milán, Papp Márk és Rác Zoltán nevével fémjelzett csapatának.

DUNA NAP

Június 29-én tartják a Duna Napot, amelynek egyik felvezetője, az Óleld meg a Dunát! nemrégiben zajlott a Szabadság híd és az Erzsébet híd között. Az immár tizedik alkalommal meg-

rendező programsorozat a Duna és a városlakók kapcsolatára szeretné felhívni a figyelmet. A rendezvény keretei közt feltűnnek majd a folyó színei a belváros különböző kávézóiban és szórakozóhelyein. A Nemzetközi Duna Nap lezárásaként pedig hatalmas bulira lehet számítani, Budapesten csakúgy, mint Győrben.

BCE NEMZETI CÉGTÁR

A Budapesti Corvinus Egyetem és az Opten Kft. által alapított BCE Nemzeti Cégtár Nonprofit Zrt. elindította az ingyenes Nemzeti Cégtár információs rendszert. A www.nemzeticetar.hu oldalon található adatbázis és felület lehetőséget ad arra, hogy áttekinthessük a keresett cégekhez kötődő információkat, megjeleníti, ha azok közbeszerzést vagy EU-s pályázatot nyertek, illetve iránymutatást ad az üzletkötéshez. A Cégtár a pénzügyi lehetőségeken kívül az üzleti etika szintjének emeléséhez és az egyetemi oktatás-kutatáshoz is hozzájárul.

Bizony, siker az EconBizon!

▲ SÜLE ANDRÁS

Az interneten minden fellelhető. A mérhetetlen mennyiségű információ azonban szénakazalként rejt el az általunk éppen keresett tüt. Segítséget nyújthatnak a keresőmotorok, viszont az így fellelt adatok nem biztos, hogy rendelkeznek tudományos értékkel. Ha tehát szakdolgozatot, beadandót, TDK-t vagy épp doktori disszertációt írunk, akkor nem feltétlenül járunk hozzá sikerességünkhöz. Ha találunk is valami relevánsnak tűnőt, azt gyakran regisztrációhoz vagy pénzköltéshez kötve tudjuk csak megtekinteni, márpedig ki akar szvenvedni egy zsákbamacskáért?

Ezekre a problémákra kínál valódi megoldást a Német Nemzeti Közgazdaságtudományi Könyvtár (ZBW) és a Kölni Városi Könyvtár együttműködésével létrejött keresőportál, az EconBiz, amely segít megtalálni az akadémiai munkához szükséges cikkeket és könyveket.

A hasznossága ellenére relatíve ismeretlen honlap idén március 18-31. között másodszer hirdette meg nemzetközi információkereső versenyét, amelynek célja eszközeinek népszerűsítése. Egyetemünk hallgatója, Molnár Enikő, a második helyet érte el a kétfordulós vetélkedőn, amely próbára tette az oldalról szerzett tudását, valamint alkotói fantáziáját is. Egy teszt kitöltése után be kellett mutatnia az EconBizben rejlő lehetőségeket, ötletesen és jópofán, öregbítve a keresőportál híret. Enikő utóbbihoz leleményesen egy újságpapírmintára készített prezit.

Jelentkezz a BOM-ba!

▲ GARAI MÁRTA

Idén is felvettél hirdet a Bolyai Önképző Műhely – keresd a bom.hu-t, nehogy lecsúszs róla! A Bolyai Önképző Műhely (BOM) egy hároméves egyetemközi szakszeminárium, amit a Bolyai Alapítvány támogat. A Műhely a 2000-es évek eleje óta működik, célja a tehetséges gimnazisták, egyetemisták tehetség gondozása, és nem mellesleg egy olyan folyótólagos közösség kialakítása, ahol érdemi párbeszéd jöhet létre a különböző szakterületeken átívelve. De, hogy ne csak a száraz tényeket emlegetsem, lássuk, hogyan is néz ki a BOM belülről!

Minden hónap első szombatján összegyűlik a három aktuális BOM-évfolyam, és az adott hónapra kiválasztott témával kapcsolatban megnézzük egy ritkán vetített filmet az Urániában, azután elmegyünk közösen ebédelni, majd ellátogatunk a Magyar Rádióba, hogy megvitassuk a filmet és az aznapra kijelölt könyvet. Ezt először nagycsoportban, majd évfolyamokra bontva tesszük. Minden

csoportnak van egy vagy két vezető tanára, akik inkább afféle irányadó személyek, semmint teljhatalmú diktátorok: minden vélemény számít, és itt nincs rossz kérdés vagy felvetés.

A tagok többsége igazi egyéniség, jó humorral és éles szemmel/ésszel/nyelvvél megáldva.

A kötelező „elsőhétvégi” programon túl számtalan közös eseményen vehetünk részt, ilyen például a gólyatábor, színház- és múzeumlátogatások, kirándulások, szabadulós játékok, a lasertag, közös nagy beszélgetések vagy amihez éppen kedvünk van. Szeptemberben megalakult a BOM saját Inferno Minor Kórusa, és nyárra is mindig szervezünk külön programokat, van, hogy egy egész nyaralást!

A BOM arról szól, hogy miközben tényleg jól érzed magad és barátokat szerzel, megannyi hasznos, új információ ragad rád, és számos olyan nézőpontot ismerhetsz meg, amit a saját szakodon, ismerősi körödon belül sosem.

Ha nem akarsz lemaradni, kattints a www.bom.hu-ra, ahol mindent részletesen megtudsz a felvételiről! Sok sikert!

A második Regatta

▲ ILLÉS RICHÁRD

Sátrakat, színpadot és csordogáló tömeget láthattunk a Duna túloldalán május eszején. Ezen a jeles napon másodszer rendezték meg jelenlegi formájában a Dunai Regattát a BME épülete előtti téren. Az Antall József Tudásközpont élesztette újjá a régen három egyetem által szervezett versenyt. A majális házigazdája Gundel Takács Gábor volt. A tavalyi évhez hasonlóan idén is a nyolcpárevezős és sárkányhajós versenyek

köre csoportosultak a kiegészítő programok. A feletőbb színes felhozatal mellett több szervezet is kijött, hogy népszerűsítse programjait. Ki lehetett próbálni az ergométeres evezést, a néptánc-szimulátort és a Csodák Palotája izgalmas játékait is, de akár a budapesti fürdőkről is többet tudhattunk meg egy frissítő masszázsközben. A nyolcpárevezős versenyen végül a dobogós harmadik helyezést érte el a Corvinus csapata. A sárkányhajósok is jól teljesítettek, ám sajnos nem jutottak be a legjobb három közé. Az egész napos vigadalom éjszakába nyúló bulival folytatódott.

Villámgyors egyetemisták

▲ TÓTH TAMÁS

Fel-felvisító motorzaj, csikorgó gumik, lüktető adrenalin, féktelen száguldás és a főnyeremény, amiért a leggyorsabb egyetemisták küzdöttek meg egymással: nem akármilyen eseménnyel zárult a University BATAK Challenge döntője, ahol a magyar autósport több jeles képviselője mellett Michelisz Norbert, a Zengő Motorsport magyar versenyzője is motíválta a fiatalokat.

Az eseményt a G1 Kart Centerben szervezték a BURN energiaital támogatásával, melyen egyetemünk Tárnok Róbert képviselte, aki a Fővám téri Campuson megrendezett vetélkedőben kvalifikálta magát a végső megmérettetésre. A program főszereplője az úgynevezett BATAK reflex-koordináció – és periférius látást fejlesztő gép volt, amelyen a Lotus F1-es csapat pilótái is edzenek, hogy fejlessék reakciós készségeiket, s amelyet ebben az évben bárki kipróbálhat az országban megrendezett különböző PR rendezvényeken. Az egyetemek közti gyorsasági verseny az egy percen belül elért pontszám alapján dőlt el, amihez elképesztő gyorsaság, valamint koncentráció kellett. De ne szaladjunk ennyire előre.

Bár a találkozó zártkörű volt, mindenki remek hangulatban készülhetett a döntőre, köszönhetően a szerve-

zőknek és az igényes környezetnek. A versenyzők mellett természetesen a hírességek, valamint a médiumok képviselői is csiszolhatták reakciós képességeiket, amihez őszintén szólva komolyan kellett a saját határaitukat feszegetni. A lehetőség adva volt, s a versenyszellemet tovább fokozta, hogy a döntősök gokartba pattanhattak Michelisz Norbi ellen, sőt, ami számomra pozitív meglepetésként hatott, az egyes médiumok képviselői is összemérhették erejüket a WTCC-ben vitézkedő magyar kedvencel.

Egy éves (minimális) energiaital-bevitel mellett magam mögött tudva húztam fel a bukósisakot, s amint berúgták a motort és kigurultam a pályára, rögtön éreztem a véreben felpezsdülő adrenalin felszabadító hatását. Jó volt végre a klaviatúra helyett a gázpedált nyomkodni. Igaz, autóversenyzői karrierem kezdetét nem máris egy vérbeli profi ellen versenyezve képzeltem el, mégis felemelő érzés volt, mikor Norbi utolért és egy pillanatra fej-fej mellett haladtunk. Kár, hogy éppen lekörözött.

Az ezt követő döntőt a feszültség, sebesség és koncentráció jellemezte, amint a kiválasztottak optimális felhőben álltak, igyekeztek minél több felvillanó jelzést megérinteni. Az első helyezett dicsőségét, s az ezzel együtt járó négy darab jegyet Avicii bécsi koncertjére végül a győri versenyző nyerte.

University BATAK Challenge by BURN

▲ NAGY DÓRA

Akik május 5-én az E épület fülépcsőjénél jártak, különös dologra figyelhettek fel: a University BATAK Challenge keretein belül a Burn csapata a mi egyetemünkre is ellátogatott Burn energiaitalt osztogató hostesszel és egy „BATAK PRO” nevű különös géppel. Aki volt elég merész, hogy beüljön a gépezetbe, hatvan másodpercig akár Lewis Hamilton vagy Sebastian Vettel bőrében érezhette magát, ugyanis ezt a gépet a Forma 1-es pilóták számára fejlesztették ki edzés céljából. Ezen gyakorolva jobb lesz a pilóták reakcióideje, fejlődik a szem-kéz koordináció-

juk, és nő az állóképességük is. A versenyző célja, hogy a géppel szemben állva az azon egymás után felvillanó gombokat minél gyorsabban lenyomja – s amint leüt egyet, felvillan egy másik. Ez tehát egy gyorsasági teszt, a Burn csapata pedig a turné ideje alatt ellátogatott különböző főiskolákra és egyetemekre, hogy megtalálják a leggyorsabbakat. Minden résztvevőnek kétszer volt lehetősége bizonyítani. A bátor jelentkezők egy Burn Berryt – az energiaital legújabb fajtáját – kaptak ajándékként, de helyszínenként a három leggyorsabbat más értékes nyereménnyel is megjutalmazták. A legjobb reflexekkel rendelkezők továbbjutottak a május 21-én megrendezett döntőbe.

Hello Május!

▲ NAGY DÓRA

Május beköszöntével melyik egyetemista ne unná már a szürke előadókat, a monoton órákat, és hogy nem hallja a madarak csiripelését a termekben zúgó légkonditól? Mindannyian a szabadba vágyunk, arra, hogy pihenhessünk egy utolsót a vizsgák és az örült tanulás előtt.

Ezért is szervezte meg nekünk az Öntevékeny Csoportok Irodája a Hello Májust, a nyárváró, tavaszt záró minifesztivált. A rendezvényen egész nap szabadtéri programokkal várták a kikapcsolódni vágyó hallgatókat a Corvinus E épület déli és nyugati kapuja között elterülő mintegy 2000 négyzetméteren. A napközbeni programok a közös pihenésről, napozásról és szórakozásról szóltak. Az ide látogatóknak lehetőségük nyílt többek között társasjátékozásra, vízipipázásra, csocsózásra, de akár indulhattak a Magyar Sörpingpong Egyesület szponzorálásával megrendezett beerpong bajnokságon is.

E jeles alkalomra még az oly nagy népszerűségnek örvendő Napközi is kiköltözött az egyetem falai közül, hogy a babzsákfotelekben is elnyúlhasanak az arra vágyók. Természetesen a szervezők gondoskodtak arról is, hogy senki ne maradjon éhen vagy szomjan. A büfében minden meg lehetett találni, ami szem-szájnak ingere, de külön említést érdemelnek az ÖCSI-tagok által készített finomságok, ugyanis egy jótékonyági sütívásár keretein belül pénzt gyűjtöttek, az eladásokból befolyt teljes összeget pedig 14, a Pető Intézetben kezelt gyermek családjának javára ajánlották fel.

Az eseménynek nem volt vége a napközbeni programokkal. Késő délután három remek együttes lépett színpadra és adták meg koncertjeikkel a jó hangulatot az este folytatásához. Az esemény utolsó állomásaként a hallgatóknak lehetőségük volt részt venni egy, a Fővám térről induló, városnézéssel egybekötött hajós bulin, ahol akár hajnalig táncolhattak és karaokezhattak.

„Szomszédolás”, avagy MCC Neighbourhood Dialogues

▲ PLESZEL ANDRÁS

Szomszédolás – így is nevezhetjük azt az ötletet, amely a Mathias Corvinus Collegium hallgatóit arra inspirálta 2013 szeptemberében, hogy Neighbourhood Dialogues címen új projektet indítsanak. Megálmodtunk egy olyan konferenciasorozatot, amely lehetővé teszi a szomszédos országok fiataljai és a magyar egyetemi hallgatók számára egymás megismerését, illetve a különböző diákszervezetek közötti hosszú távú együttműködések kialakítását.

Az MCC Neighbourhood Dialogues konferenciasorozat első kétnapos rendezvényére „Slovak-Hungarian Conference on Demography” címen a Visegrad Fund és az ELTE ÁJK HÖK támogatásával 2014 márciusában került sor. Az első panel kerekasztal-beszélgetésből megtudhattuk, hogy Magyarországon a családok többsége még mindig átlagban két gyermeket szeretne, de csak kisebb részük tudja tervét valóra váltani, ezért az lenne, hogy a párokat segítse terveik megvalósításában. Szlovákiában az a legnagyobb probléma, hogy a kormányoknak nem volt és továbbra sincs kidolgozott családpolitikai koncepciója.

A második panelben öregedés és nyugdíjrendszerek témában hangzottak el előadások. A jelenlegi szlovák és a magyar trendek megismerése mellett

előadóink a nyugdíjrendszerekről és az életpálya-finanszírozási modellről beszéltek a hallgatóságoknak. Elhangzott például, hogy Magyarországon az elöregedés felgyorsulása mellett az is veszélyezteti a jelenlegi nyugdíjrendszer fennmaradását, hogy az aktív korúak egy jelentős része nem dolgozik. Gál Róbert, a Népeségtudományi Kutatóintézet és a TÁRKI vezető kutatója szerint valójában a nyugdíjrendszerekről elsősorban nem az aktív korú és az idős korosztály viszonylatában kellene gondolkodni, hanem az életpálya finanszírozását egységben kellene szemlélni. E logika szerint hatékonyabb (és igazságosabb) nyugdíjrendszert lehetne elérni a gyermekszám és a gyermekek nevelésébe fektetett idő és pénz figyelembevételével.

Az utolsó panel az elvándorlás témakörére fókuszált. Előadóink egyetértettek abban, hogy a migrációval kapcsolatos kutatásokat a mai napig megnéhezíti a megbízható adatok hiánya. A hallgatóság egy érdekes kutatást ismerhetett meg, mely szerint régiós összehasonlításban nézve a magyarok kevésbé mobilak a szlovákokhoz vagy az ukránokhoz képest.

A konferenciát követő sok pozitív visszajelzés, mind szlovák, mind magyar oldalról, megerősítésként szolgált arra, hogy érdemes folytatni a „szomszédolást”: jövőre valószínűleg Románia kerül majd sorra.

TOVÁBBI CIKKEK A CORVINUSONLINE.BLOG.HU-N: AHÁNY NYELVET BESZÉLSZ...?; VADÁSZOK VS. ZÖLDEK – ÖLNI KELL

Hús corvinusos díjazott a MÉTE TDK-n

▲ BCE

Idén a Budapesti Corvinus Egyetem Élelmiszertudományi Kara adott helyet az Országos MÉTE Tudományos Diákköri Konferenciának, amelyen az élelmiszerágazat fiatal kutatói mutatták be az eredményeiket. A megrendezett kilenc szekcióban az Élelmiszertudományi kar hét első, két második és öt harmadik díjat, valamint hat különdíjat nyert el.

Az eseményt Dr. Vatai Gyula egyetemi tanár, az Élelmiszertudományi kar dékánja nyitotta meg. Beszédében a kar egyik legfontosabb célkitűzéséként a tehetségek felkutatását és gondozását említette. A Jubileumi MÉTE TDK Konferencia rangját emelte, hogy megjelent Dr. Szendrő Péter egyetemi tanár, az Országos Tudományos Diákköri Tanács elnöke, illetve Dr. Pénzes Béla alelnök, egyetemi tanár, egyben az OTDT Agrártudományi Szakmai

Bizottság elnöke is. Felszólalásaikban a negyven éves múlttal rendelkező, hagyományos MÉTE TDK Konferenciák létjogosultságát hangsúlyozták, amely kiegészíti a kétévente megrendezett Országos Tudományos Diákköri Konferenciákat (OTDK) és a tehetség-gondozás folytonosságát biztosítja.

Az egyetemi hallgatók előadásai számos esetben olyan témákat dolgoztak fel, amelyek a hazai élelmiszerágazat szempontjából is kulcsterületnek számítanak. A pályaművek között megemlíthető például több olyan beszámoló, amely különleges érend-kiegészítővel, biotechnológiával, kíméletes élelmiszerfeldolgozási és tartósítási módokkal, fenntartható és hatékony technológiákkal, állati jóléttel, élelmiszerbiztonsággal és minőséggel foglalkozott, emellett fontos logisztikai, marketing és gazdasági kutatások is napvilágot láttak Magyarországon legjobb egyetemi kutatóműhelyeiből.

A Trianon-trauma – okok és előzmények

▲ HORVÁTH MÁTÉ

Aversailles-i Nagy-Trianon kastélyban 1920. június 4-én Simonyi-Semadam Sándor kormányának küldöttei aláírták a Magyar Királyságra nézve katasztrofális következményű békediktátumot. Mi volt az oka, hogy a szerződést korábban sosem tapasztalt környételestől készítették el? Miért változott meg az az évszázados hagyomány, mely szerint békekötéskor a kölcsönös megegyezésre kell törekedni, nem pedig az ellenfél totális megsemmisítésére? Miért akarta a megalakuló csehszlovák állam az egész Dunántúlt, vagy Nagy-Románia a teljes Tiszántúlt bekebelezni?

A békekötés-alapelvek megváltozásának egyik okát a 19. századtól egyre jelentősebbé váló nacionalizmusban kell keresni, mely a magyarnemzetiségi viszony elmérgesedéséhez vezetett. Az új eszmerendszerrel olyan ellentétek kerültek a felszínre, melyek a korábban elsődleges szolgáur kapcsolatban értelmezhetetlenek voltak, hiszen az identitást elsősorban a társadalmi csoporthoz való tartozás jelentette, csak másodsorban számított a nyelv. A szomszédos államokban – a magyarhoz képest néhány évtizeddel később meginduló – nemzetvé válás olyan indulatokat generált, melyek elkerülhetetlenné tették a konfliktust.

A másik fő indíték magában a világháború tényében keresendő. A korábban sosem látott mértékű embervesztés (a négy éven át dúló harcok során több mint 15 millió ember esett el) megtorlás és jóvátétel után kiáltott, és itt valahol érthetővé válik a diktátum környételest. Emellett az 1917-es oroszországi bolsevik hatalomátvitel sem növelte az antant biztonságérzetét, létfontosságúnak tartották, hogy létrehozzanak egy olyan, csatlós államokból felépülő védőgyűrűt, amely az oroszok ellen pajzsként, a németek ellen fegyverként használható. Erre a szerepre pedig nem volt alkalmas a szétesőfélben levő Osztrák-Magyar Monarchia, amely saját belső konfliktusait sem volt képes kezelni. Emiatt hajlandóak voltak sok kérdésben engedni a látszólag antanthú, valójában csak saját érdekeit figyelembe vevő, később kisantantnak nevezett szövetségi rendszernek.

Ám ezekkel a döntéseikkel olyan állapotot hoztak létre, amely valójában senkinek nem felelt meg, hiszen a Magyar Királyságtól túl sokat vettek el, míg a kisantant államai sem látták megvalósulni vágyaikat. Az ebből következő örökös elégedetlenség és egymással történő szembefordulás azonban nagyon is jól megfelelt a nyugati államoknak, akik a wilsoni 14 pont szellemiségével ellentétben az „oszd meg és uralkodj” elvét kívánták alkalmazni Közép-Európában.

Egy amerikai farmer ámokfutása

▲ SZABÓ PÉTER GÁBOR

Immár 20 éve nem fizet egy centet sem egy nevadai birtokos a marháit legeltetése után, és úgy néz ki, most egy kisebb sereget is toborzott magának, hogy ez a továbbiakban se legyen másképp.

A földterületek kétharmada a szövetségi kormány tulajdonában van az USA hetedik legnagyobb államában egészen 1848 óta, így a jórészt állami földeken legeltető farmereknek használati díjat kell fizetni. Cliven Bundy ezt 1993 óta elmulasztotta,

és úgy döntött, az egymillió dollárosra duzzadt csekk fizetése helyett egyszerűbb egy vele szimpatizálókból álló fegyveres miliciával távol tartani az ügynököket. A konfliktus április 12-én hágott a tetőfokára, mikor is a marhák elhajtására érkező szövetségi több tucat fegyveressel találták szembe magukat, akikkel órákon keresztül álltak fegyvert egymásnak szegezve. Végül a szervek meghátráltak a veszélyre való tekintettel, sőt még az addig elkobzott marhákat is elengedték. Az összegyűlt támogatók azóta is Bundy farmján tanyáznak,

ottlétük finanszírozására pedig adományokat gyűjtenek. Közben a hírek szerint ellenőrző pontokat állítottak fel a közeli falu, Bunkerville mellett, és a kocsikat átvizsgálják.

A demokraták és republikánusok közötti megannyi ellentét egyike, hogy míg az előbbi, baloldali párt a szövetségi állam nagyobb befolyása mellett tör lándzsát, addig utóbbi inkább az államok szuverenitása és a kisebb washingtoni befolyás mellett érvel. Épp emiatt is kerülhetett több republikánus politikus, így például a 2016-os elnökválasztásra is esélyes Ted Cruz, Rand Paul és Rick Perry védőszárnyai alá Bundy. Ők nyilvánosan a farmer mellé álltak és hangosan kritizálták az Obama-adminisztráció túlbúrjándzását, ártatlan állattenyésztők abajgatását, a gyülekezési és fegyvervi-

selési jog csorbítását is belemagyarázva a történetekbe.

Főleg őket érte hidegzuhanyként Bundy legújabb megnyilvánulása, mikor is sajnálatát fejezte ki a rabszolgasorból felszabadított négerék iránt, kik így most ahelyett, hogy a gyapotföldön dolgozhatnának egész nap családjukkal, állami pénzen kell tengődniük és fiataljaiknak nincs jobb jövőkép a börtönnél. Természetesen az említett politikusok azonnal elhatárolódtak pártfogoltjuk vállalhatatlan rasszista kijelentéseitől, de biztosak lehetünk benne, hogy a demokrata média és a jogvédő szervezetek még sokáig a felszínen tartják majd a témát és persze vele kapcsolatban neveiket.

Így masírozott be ismét a hazafi elefánt a porcelánboltba. A nevető szárnak pedig nem is akadt sok dolga.

Megújuló Budapest

A Belváros Új Főutcája projekt és a Ferenciek tere

▲ HORVÁTH MÁTÉ

A 2006-ban megkezdett, és azóta a hasonló felújítások esetében iránymutatóként is szolgáló mintaértékű beruházás teljesen átformálta a pesti belváros arculatát. A pestiek még emlékezhetnek a Kecskeméti utca, az Egyetem tér vagy éppen a Petőfi Sándor utca forgalomcsillapítás előtti állapotára. A vidékiek azonban csak az év elején átadott Ferenciek terének példáján tudják elképzelni azt a jelentős városképi és minőségbeli javulást, amit a projekt az V. kerületben okozott.

A hosszas szakmai és lakossági egyeztetések után kialakult egységes városépítészeti és arculati koncepció célja a Belváros élhetőbbé tétele volt. Egy ilyen projekt sikeressége felett általában az idő mondja ki a végső ítéletet, de vitathatatlan, hogy a beruházás által érintett közterületek ma Budapest legnépszerűbb sétálóövezetei közé tartoznak. Ennek egyik oka a megújult utcák és terek tájépítészeti tervezési, illetve kivitelezési színvonala, a háttérbe szorított gépjárműforgalom és a magas minőségű anyaghasználat.

A felújítás egyik legfőbb hozadéka volt ugyanis, hogy megmutatta, a magyar viacolor-térkő ugaron is lehet kiemelkedőt alkotni, túl lehet lépni a kilencvenes években mindenfelé elterjedt betonburkolatokon. A 2000-es évek új trendje, mely valójában illesz-

kedik a nemzetközi áramlatokhoz is, a terméskő használata. Magyarországon ez elsősorban a süttöi mészkövet jelenti, mely számtalan formában és helyen alkalmazható. A Főutcan elsősorban a gyalogos felületeknél használták fel, de készültek belőle például csobogók is. A szintbe hozott útpálya lefedésére pedig gránitburkolatot importáltak.

Ami a projekt egyik különlegesége, és ez adja a felújított utcaképek egyediségét is, a kifejezetten ehhez a beruházáshoz tervezett utcabútor- és lámpacsalád. Az elsőre talán túl modern padok, szemetek, pollerek és – korszerű LED-technológiával felszerelt – világítótestek azonban még szorosabban kapcsolják össze az egyes útszakaszokat, ami a beruházás egyik fő célja is volt.

Az egységes arculat teljes megvalósulásához a projekt első ütemének 2010-es befejezése után már csak a Ferenciek terének rendezése hiányzott. A valójában több elemből álló térkomplexum felújítás előtti állapotában csak az Erzsébet híd felhajtójaként szolgált. A második ütem ezen az erőteljes motorizáció időszakában kialakult helyzetet kívánt változtatni. A viták és a tervváltoztatások, valamint az egyesek szerint túl kevés – valójában csak fiatal – fa ellenére az új Ferenciek tere, főként az Egyetemi Könyvtár előtti része, a felújítás és átalakítás következtében a város egyik leghangulatosabb köztere lett.

Huszonöt

▲ MOLNÁR GYULA

I den 25 éve annak, hogy Szűrös Mátyas 1989. október 23-án, a Parlament erkélyén állva kikiáltotta a Magyar Köztársaságot. Annak ellenére, hogy a kép sokakba beivódott, maga a rendszerváltás mégsem vált olyan meghatározó emlékké, amelyet bárki is ünnepelni akarna. Miért nem válhatott 1989 a nemzeti büszkeség részévé?

Bár a részletes eseménytörténet ismert, mégsem tudjuk egyértelműen megállapítani a rendszerváltás kezdetét. A nyolcvanas évek elejétől jelennek meg a repedések a szocializmus monolit tömbjén: megkezdí működését a Szegényeket Támogató Alap, feltűnnek a szamizdat folyóiratok, élükön a Beszélővel. A kommunista vezetés körében is egyre nyilvánvalóbbak a gazdasági problémák, a sose volt ideológiai legitimitást felváltó jóléti paktum pénzügyi alapjai eltűnnek, marad a „történelmi szükségszerűség”.

1987-re a dolgok terjedése felgyorsult: az ellenzékiek megtartották az első lakitelki találkozót, amelyen már Pozsgay Imre személyében a hatalom is képviseltette magát. Ekkor azonban még mindig nincsen szó rendszerváltásról, csupán reformokról, átalakításról, miegyéből. A Szovjetunió hatalma ugyan gyengül, de álmban sem gondolta volna még ekkor senki, hogy alig telik el két év, és már az átmenet részleteiről fognak tárgyalni a Nemzeti Kerekasztal lovagjai.

A lakosság/nép/nemzet (igény szerint aláhúzendó) ebből aztán persze semmit sem érzett. A televízió és némely újság ugyan lehozta, hogy valami történik, de a többséget jobban érdekelte az életszínvonal, az ellátási problémák, az „árrendezések”. 1988-ban már sor került nagy tömegeket megmozgató tiltakozásra, de ennek a konkrét oka sem a politikai berendezkedéssel szembeni elégedetlenség volt, hanem a Bős-Nagymarosi Vízlépcső elleni tiltakozás. Irók, szociológusok, közgazdászok szervezkedtek közben,

és megindult a hivatalos egyeztetés az állampárttal. Ekkor viszont már a véletlektől individualizált, 1956 traumájától magába fordult magyar társadalomban nem volt elég civil kurázi, hogy valóban tömegesen mozduljon meg a hatalom ellen. A kádári konszolidáció igazi mérgező hatása itt vált nyilvánvalóvá.

Az elitek tehát lezsírozták maguk között a rendszerváltást – mondhatnánk csúnya szóval. Ehhez azonban kellett az, hogy mind az MSZMP, mind az új pártok legyenek annyira bölcsék és kompromisszumkézsékek, hogy ezt keresztül tudják vinni. A tárgyalási folyamat jegyzőkönyveit *A rendszerváltás foratókönyve* címen öt vaskos kötetben tudták csak kiadni a kilencvenes években. A cím persze csálóka: szó sem volt itt foratókönyvről. Senki sem tudta, meddig mehet el, és mi fog történni a következő alkalommal. Maguk a résztvevők is rettentő bizonytalanok voltak az események kimenetelét illetően, és ez a visszaemlékezésekből is egyértelműen kiderül. Beke Kata, az Antall-kormány oktatási államtitkára ezt így foglalta össze sommasan: „Jézusmária, győztünk!”. Mindez ahhoz vezetett, hogy a rendszerváltás nehézkes, diffúz, és az egységsugarú választó számára átláthatatlan lett.

Sajnos ez, és az életszínvonal zuhanásából fakadó csalódottság utat nyitott az olyan bornírt összeesküvés-elméleteknek, mint a hírhedt Rózsadombi Paktum. Pedig alapvetően büszkéek is lehetnénk arra, hogy sikerült a tárgyalásos rendszerváltás során egy működőképes közjogi rendszert létrehozni, és a hatalomátadás vérontás nélkül ment végbe. Történetek persze hibák, kár is lenne tagadni. De a rendszerváltók aprólékos munkával alakították ki a demokratikus Magyarország közjogi rendszerét, amely aztán húsz évig érvényben maradt, és biztosította a társadalmi átalakulás feltételeit. Kár, hogy ennek a folyamatnak ma már csak a hiányosságait látjuk, a vívmányait pedig hajlamosak vagyunk elfeledni.

Két új szent a pápák sorában

▲ RUBIN ESZTER

Április 27-én Rómában óriási eseménynek lehettek szemtanúi a helyiek és az arra látogatók: Ferenc pápa szentté nyilvánította XXIII. Jánost és II. János Pált. Ez történelmi pillanat: korábban sosem avattak szentté egyszerre két egyházfőt.

Körülbelül 800 000 ember tette tiszteletét a két pápa szentté avatása alkalmából a Szent Péter téren. A szertartás a nyugdíjba vonult XVI. Benedek is részt vett. Angelo Amato bíboros posztulátorok kíséretében járult az egyes pápák elé, majd háromszoros kérelem után, az egyházfő elmondta a szentté avatás ünnepélyes formuláját.

A néhai egyházfők szentté avatását a tömeg kivételön kísérhette figyelemmel, aminek köszönhetően számos alkalommal hangos üdvözlésben tört ki a nép. Ferenc pápa a következő szavakkal nyugtázta a szentté avatási folyamatot: „Az új szentek a XX. század papjai, püspökei és pápái voltak. Ismerték a század tragédiáit, de nem hagyták, hogy azok maguk alá gyűrjék őket, erősebb volt bennük Isten, a hit az ember megváltójában és a történelem urában, Jézus Krisztusban; erősebb volt bennük Isten irgalmassága.”

II. János Pál szentté avatása talán magától értetődő. Úgy tartják számon, mint a zsinati reformokat megállító konzervatív és reakciós pápát, aki megannyi jót cselekedett. Sokan viszont nem kedvelték állítólagos kommunistaellenessége miatt. Erről

kevésbé tudnak, sokakban csak a jó tulajdonságai miatt maradt oly emlékezetes.

A másik új szent, XXIII. János „a jó pápáként” vonult be a köztudatba. Ő hívta össze a II. vatikáni zsinatot, hogy megújítsa a római katolikus egyházat. Emiatt elhíresült róla, hogy ő zárta le a Piuszok korszakát.

Ferenc pápa úgy indokolta a kettős szentté avatást, hogy így majd János pápa fénye beragyogja II. János Pált, akinek megosztóan maradt fenn az emléke. Mindemellett még azt a célt is szolgálja a nem mindennapi megnyilvánulás, hogy az egyházon belüli irányzatok megbékéljenek egymással.

Amikor az egyház szentté avat valakit, elsősorban az adott személy Istenhez való kapcsolatát veszi figyelembe. Természetesen arra is szükség van, hogy az egyház követendő példának tartsa az illetőt, valamint hogy egyfajta kultuszt is teremtsen.

Nyugati határtámadás?

▲ BÁRTFAI ESZTER

A külföldi munkavállalás sokak fejében gyakran egyet jelent az aranyélettel (legalábbis a hazai viszonyokhoz képest): valahol a fejlett nyugati világban, tengeren innen s túl, biztosan jobb egzisztenciát lehet megteremteni. Éppen ezért szükséges ezt a prekoncepciót kicsit demisztifikálni – jelesül: az, hogy máshol élünk, nem garancia arra, hogy kolbászból lenne a kerítés. Természetesen nem arról van szó, hogy a kivándorlással nem lehet hosszú távon jól járni, csupán azt, hogy szükséges a témát alaposan körüljárni, mielőtt bármilyen lépésre elszánnánk magunkat.

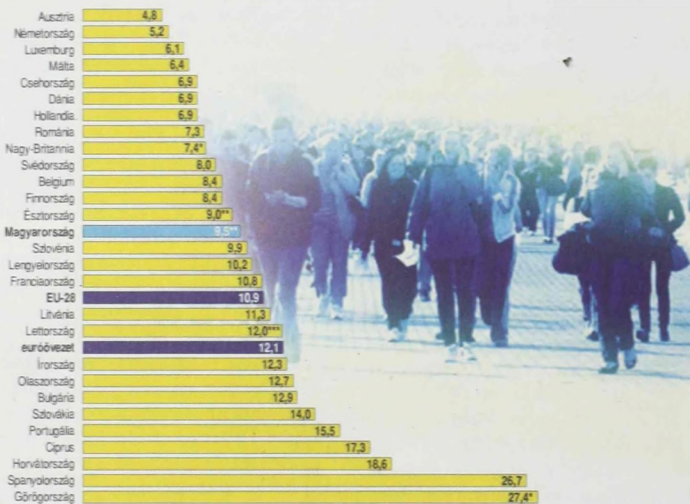
Előzetesen érdemes tájékozódni a célország jogrendszeréről (főleg a jövedelmet, munkavállalást, juttatásokat illetően), felbecsülni ottani keresetünket, valamint össze- illetve átszámolni a várható kiadásokat, hogy látható legyen, milyen egyenleggel is zárul a havi költségvetés kint. Mindemellett nem árt itthon némi megtakarítást is félretenni vésztartaléknak, ha esetleg nem a tervek szerint alakulnának kezdetben a dolgok. Mindez pedig realisabb képet ad arról, mint amelyik csupán az ismerősök, barátok véleményeire vagy a közösségi oldalak posztjaira támaszkodik.

E vonatkozásban nyugati tőzszomszédunk jelenleg igen vonzó célpontnak tekinthető, hiszen az ott dolgozó magyarok száma egyre csak növekszik.

Munkanélküliség az EU-államokban (2013. november)

munkanélküliségi ráta, százalék

2013. szeptember **2013. október ***2013. II. negyedév

Forrás: Eurostat/MTVA Sejt-és Feltárási Központ/MTI

Ezt ösztönözheti a hazaihoz képest relatíve elég magasnak mondható 1300-1500 €-s minimálbér, amelynek csupán 17%-át keresi meg az átlag magyar munkavállaló (2010-es források szerint). A kereseteken kívül vonzó lehet a kedvező foglalkoztatottsági helyzet is: a legfrissebb Eurostat-adatok szerint Ausztriában a legalacsonyabb a munkanélküliség a maga 4,8%-ával, megelőzve ezzel még „testvérét”, Németországot is. Más kérdés, hogy a 25 év alattiak körében az osztrákok a 8,6%-os nagyságú rátájukkal Európában „csak” a második legjobbak.

De mivel is kecsegtetnek az osztrák tartományok munka, illetve karrier terén? A turizmusban és vendéglátásban mindig adódnak lehetőségek, továbbá a telekommunikációban, az építőiparban, a kereskedelemben, de akár irodai alkalmazottként is el lehet helyezkedni. A legkeresettebb ajánlatoknak a

masszóri, szobalányi, konyhai kisegítők, mosogatók, szakács, házmesteri, recepciók munkakörök számítanak. Emellett a toplistán foglalnak helyet például az orvosi, bankügyi, mérnöki, informatikai, jogi, értékesítési szakmák – utóbbinál nem minden esetben szükséges feltétel a diploma megléte, tehát nem kizárólag csupán felsőfokú végzettséggel lehet „befutni”.

Akik Ausztriát szemelték ki karriercéljaik megvalósítására akár hosszabb, akár rövidebb időtávra, azoknak érdemes felkeresniük a www.dolgozzausztriaban.jimdo.com oldalt, ahol nemcsak a frissülő álláslehetőségek között lehet böngészni, hanem segítségül minden szükséges és fontos adat, információ, tanács megtalálható (sőt, még gyors nyelvtalpalók is) az álláskeresőknél, a kiutazáson kívül a berendezkedéssel és még sok más egyéssel kapcsolatban is.

Dolgozz nyáron kicsit másként

▲ KOVÁCS-DOBÁK GÉZA

Napjainkban egyre gyakoribb, hogy az ifjúság nagy része a határon túltra törekszik – nemcsak élményeket, hanem hasznos tapasztalatokat is keresve. A tetemes utazási, szállás- és ételmező-költségeket csökkentendő, széles körű kínálat található az olcsóbb lehetőségek közül, csak keresni kell. Közülük is az önkéntesség és az au pair-kedés a legelterjedtebbek, a küszöbön álló nyár pedig kiváló alkalom az ehhez hasonló munkák kipróbálására.

A legismertebb szervezet minden

bizonytal a Európai Önkéntes Szolgálat (EVS), amely az egyes országok szervezeteivel kapcsolatban tartva, 18-30 év közötti európai állampolgároknak biztosít kiutazási és önkéntességi lehetőséget. A programban az utazási költség 90%-át állják, a szállást, az étkezést és a helyi közlekedést pedig 100%-ban megtérítik; ezen felül biztosítanak 50-150€ összegű zsebpénzt is. Az EVS projektek többnyire a kultúrára, ifjúságra, sportra, szociális munkára, kulturális örökségre (és annak megővésére), művészetekre, polgár- és környezetvédelemre, illetve fejlesztési célú együttműködésekre összpontosítanak. Általuk Európán (ahol a legked-

veltebb országok az Egyesült Királyság, Németország vagy Franciaország) kívül még Azerbajdzsánba, Grúziába, Örményországba lehet kijutni.

További bevett gyakorlat az au pair-kedés: a szülők erre specializálódott szervezeteken keresztül megkeresett 18-25 éves külföldi fiatalokat bíznak meg a gyermek- és háztartás-felügyelettel. Természetesen ez esetben is szerződésbe foglalt a szállás, ételmező és zsebpénz biztosítása, ám azzal a különbséggel, hogy az elfogadtatási procedúrában a család dönt (többnyire egy Skype-interjú alapján), nem pedig a szervezet. A gyermekfelügyelet a karitatív tevékenységnél tágabb, s általában 9-12 hónapra szóló lehetőségeket kínál; és akár a tengerentúltra is ki lehet jutni, de többnyire szintén Németország és Anglia (az USA mellett) a legkeresettebb úticél.

Ha valaki ódzkodna a hosszabb

távú elköteleződéstől, akkor az EU által támogatott, a pár naptól kezdve a legfeljebb két hétig tartó projekteket neki találták ki. Az ide tartozó Youth in Action keretében több nemzetből hívnak meg 18-30 év közötti fiatalokat, akiknek elszállásolását és étkezését teljes mértékben, míg utazását 70%-ban finanszírozzák.

Összességében tehát elmondható, hogy a mai fiatalságnak megannyi lehetőség áll rendelkezésére, ám nagy számuk és szerteágazó mivoltuk miatt nem mindenki van tisztában az összesel, így ezek sokszor kihasználatlanul maradnak. Figyelembe kell venni, hogy a hosszabb távú programok esetében akár egy év is kiveshet az életünk-ből, ami egy egyetemistának nehezen megengedhető. Azonban a részvétel abszolút megéri, hiszen a megszerzett tapasztalatok a mindennapi életben és a karrierben egyaránt kifizetődnek.

Először ül matematikus az MTA elnöki székében

▲ KELEMEN LUCI

A szakértők várakozásainak megfelelően Lovász László, Széchenyi-nagydíjas és Wolf-díjas matematikus lett az MTA új elnöke. A május hatodikai közgyűlésen – ami a száznolcvanötödik volt az intézmény történetében – Maróth Miklós klasszika-filológus és Németh Tamás előtt a szavazatok 61,8 százalékával szerezte meg a pozíciót. A kombinatorika és számítógép-tudomány nemzetközi híru szaktekintélyének számító Lovász megbízatása három évre szól.

A szavazás eredménye nem lepette meg azokat, akik figyelemmel követték a fejleményeket, ugyanis az akadémiai berkekben már január környékén közszájon forgó ténynek számított kinevezése. Ráadásul Pálinkás József leköszönő elnök (és egyben

korábbi oktatási miniszter) javaslatára most először közvélemény-kutatást végeztek a tagok és a doktori fokozattal rendelkezők között az Akadémiában arról, kit javasolnak az intézmény élére. A matematikus már ekkor magabiztos főlnnyel bírt versenytársai fölött. Most már hivatalosan is ő a következő, szám szerint huszadik elnök, aki személyében egyben az első matematikust tisztelhetjük az e posztot betöltők körében.

Az 1948-ban Budapesten született Lovász már általános iskolai tanulmányai során elköteleződött a matematika mellett; egyik példaképe Euler volt. Míg édesapja az orvoslást választotta a számok világa helyett, ő ellenkező irányú döntést hozott. A Fazekas Mihály Gimnáziumban folytatta tanulmányait, egészen pontosan az 1962-ben indult első matematika tagozatos osztályban. Itt ismerte meg szintén matematikus későbbi feleségét

is. Négy gyermekük közül egyetlen fiuk apja nyomdokaiba lépett.

Lovász zsenialitása már a gimnáziumi évek alatt megmutatkozott: a középiskolai tanulmányi versenyeket könnyedén megnyerte, de a matematikai diákolimpiáról is három egymást követő évben haza tudta hozni az aranyérmét. Az ELTE TTK-n 1971-ben végzett, és már huszonkét esztendősen a matematikatudományok kandidátusa lett, úgy, hogy még diplomája sem volt. Kilenc évvel később már akadémikussá vált; 2008-ban pedig az MTA elnökségi tagja lett.

A diploma megszerzése után egy évet az Egyesült Államokban töltött, hazatérése után Szegeden hét évig a Geometria Tanszék vezetőjeként tevékenykedett. Később visszatért az USA-ba: Princetonban és a Yale Egyetemen is oktatott, illetve több neves felsőoktatási intézményben is megfordult vendégprofesszorként.

Munkássága természetesen nemzetközi szinten is jelentősnek számít, amiről rengeteg elismerése is tanúskodik – többek között az 1999-ben elnyert Wolf-díj, a 2010-ben átvett, „matematikai Nobel-díjként”

is emlegetett Kyoto-díj vagy a 2012-es Fulkerson-díj.

Az elnökválasztást követő sajtótájékoztatón Lovász azt nyilatkozta, hogy szerinte a magyar tudomány nem légtüres térben létezik, hanem egy komoly viták által feszített nemzetközi tudományos közélet része. Fontos és vitatott kérdésekként emelte ki a különböző tudományos eredmények értékelését, a tudósok elvándorlását, valamint a publikációk hozzáférhetőségét is.

A közéletben való részvétellel, illetve a különböző tudományos eredmények értékelésével kapcsolatban felmerült egy korszerű formájú ismeretterjesztő program elindítása – mint amilyen a Mindentudás Egyeteme volt annak idején, melynek egyébként két alkalommal is előadója volt.

Szintén dicsérte az elődje által elindított Lendület programot is, melynek célja a külföldön élő magyar tudósok hazahozatala. Az elnöknek emellett feltett szándéka, hogy jobban bevonja a társadalomtudományokat is a projektbe; a kutatói hálózat átalakítását pedig „szinte lezárultnak” nevezte.

Mórocz, a móri borász

▲ SZABÓ SZILVIA

Mórocz Tamással, az egyetem kerézmérnöki szakán (BSc, MSc) szőlész-borász szakirányon végzett hallgatójával beszélgettem.

Hogyan kezdődött a kapcsolat a szőlővel?

A nagypapámnak gyerekkoromban volt három hektár szőlője, ott készített 100-120 hektoliter bort, amit környékbeli kocsmáknak adott el. Hatévesen már a hordókon mászkáltam, nagyon élveztem a szüreteket és persze szerettem a mustot. Később a területek nagy részét eladta, és felszámolta a pincét. Összesen tíz sor maradt, ebből kezdtem el bort készíteni. Sajnos ő előbb lett túl idős ahhoz, hogy tudjon még vele foglalkozni, mint én elég idős ahhoz, hogy ezt át tudjam venni tőle.

Mikor és hogyan készült az első borod?

2008-ban, amikor alapszakon szőlész-borász szakirányra kerültem, kézenfekvő volt, hogy a meglévő kis szőlőterületen egy kísérleti diplomamunkába kezdjek. Zanathy tanár úr vezetésével ki is találtunk és elkezdtünk egy fürtrikitási eljárásokat vizsgáló kísérletet. Ennek része volt az is, hogy a különböző módon kezelt tökékből bor is készüljön. Azóta minden évben készítettem bort. Az első egy-két évben csak ott, a kísérlet keretében, majd később, 2010 környékén az akkori lakótársam szülei vásároltak egy nyaralót, amihez tartozott egy kis pince és szőlő. Végül együtt kezdtünk el a szőlővel foglalkozni. Az első év arról szólt, hogy próbáltuk rendbe hozni a területet, ami akkorra egy

évek óta elhanyagolt, nagyon rossz állapotban lévő ültetvény volt. Egy évbe telt, mire sikerült elérni, hogy egyáltalán szőlőre hasonlítson a dolog.

Jelenleg a Maurus borászként dolgozol. Hogyan kerültél oda?

Az egyetem után 2012-2013-ban Budafokon dolgoztam egy etyeki és szekszárdi ültetvényekkel rendelkező családi vállalkozásnál. Viszont itt elég hamar úgy éreztem, nem biztos, hogy a legjobb helyen vagyok. Ennek az lett a vége, hogy tavaly nyáron úgy döntöttem, ideje váltani. Elkezdtem telefonálni, a harmadik vagy negyedik hívás pedig Miklós Csabának ment. Ő elmondta, hogy a Maurusnál nemrég megváltak a tulajdonosok az addigi borásztól és, ha gondolom, szívesen beajánl. Így kerültem pár nappal a szüret kezdése előtt a Maurushoz.

Nem annyira elegáns dolog egyébként egy pincét szüret előtt otthagyni, ezért a következő egy hónapban párhuzamosan dolgoztam az előző helyemen és Mórton. Érdekes időszak volt ez, az átlag szürethez képest is kevesebb alvással, sokkal több munkával és rengeteg utazással.

Nyertek valamilyen díjat a boraid?

A 2012-es Móri Ezerjő bekerült a Carton Hungaricumba, így külföldön is képviseli majd Magyarországot. Ez a bor csak részben az én munkám, de a stabilizálásában és a végső formájának elnyerésében már volt szerepem.

A 2013-as borok még nagyon fiatalok, de az első megmérettetésen már túl vannak. A Móri Borvidéki Borversenyen a Tramini és az Ezerjő ezüstérmét nyert, valamint a Soós István Borászati Szakközépiskola által rendezett Gazdag László Emlékversenyen szintén

a második helyezést érte el a 2013-as Tramini. Nem vagyok híve egyébként a sok borversenynek, rendre évi néhány versenyre és tesztre küldök csak bort.

Melyik borodra vagy a legbüszkébb?

Nehéz kérdés. Nem tudnék egyet kiemelni. Mindig van egy aktuális kedvenc, aztán jön egy másik, egy harmadik. Azt mondanám inkább, hogy most a 2013-as évjáratú Maurus borokra úgy általában büszke vagyok. A többség még hordóban van, de nagy potenciált látok bennük.

Mik a jövőbeli terveid? Hol látod magad öt év múlva?

Az előző helyemmel ellentétben úgy érzem, most nagyon jó helyen vagyok. Nem szoktam ilyeneken gondolkodni egyébként, hogy mi lesz ekkor vagy akkor, de a Maurusnál szívesen látnám magam öt év múlva is. Nagyon megszerettem a Móri borvidéket, az ottani embereket. Nagyon szép, igazi bájos kis város Mór.

FOTÓ: RS 1/9 KULTÚRKÖR & WINE LOCALE

To be continued...

▲ ISTVÁN KÁRÁSZ

Corvinus World was launched this year as the beginning of the "revolution" and reorganisation of the International Relations Team. Corvinus World is the official international media of the Corvinus Students' Union both online (on Facebook: <https://www.facebook.com/corvinusinternational>) and offline at Közgazdász. You can contact us in several languages (Hungarian, English, Spanish, Chinese, Russian, Mongolian, Urdu and Vietnamese) since this February to make your stay here in Hungary more comfortable and a bit easier. Naturally, it can be hard to be a "foreigner" in any country but this is why we created International Day and organised different kinds of lectures held in English. We have organised guided tours around the university, presentations to foreign students and printed a high quality brochure to help you in your journey to this country.

What we are planning is to make much stronger efforts to integrate international students and Hungarian students. It's not enough to close you together in one dormitory - we have to expose our similarities and differences to one other. There will be an International Day again in September and you will be told how to apply for it whether you are a guest or a competitor in the cooking competition. We are working hard to improve the efficiency of our media activity and hope that it will be a really good English language source of university news next year. Of course if you want to be a part of our group, it's very easy to join us. You just have to go to room E17 in building E and provide us in advance with the paper on which you have written your name, your plans, your language skills and your faculty.

I hope that everyone did their final exams well, I wish you a very nice and unforgettable Summer this year! See you soon.

Exams off, festivals on

▲ JULIA VALENTINYI

Summer is finally here. As everyone waits in anticipation for freedom to hit and for exams to be over, the festival season is starting up. Sunny afternoons, cold beers and starry summer nights when you finally have nothing to worry about and can do anything you want. Exams are over and what better way to celebrate our newfound freedom than to let the festival craze sweep us away? By now every Corvinus student is not only waiting for the final exam period to come to an end, but also for the Közgáz Évzáró Festival to finally start. A combination of three days at Lake Balaton, a dozen famous national performers and the celebration of exams officially over promises an unforgettable experience. These few days are brought to you by HÖK

(student government), offering the ultimate end of year party, organised every June, something you don't want to miss. If you haven't already been, then that's the reason you should go, and if you have... well then you know what I'm talking about!

If you've never been to a summer music festival, then I would strongly recommend the Volt Festival. It was my first ever festival a few years back and I enjoyed every second of it. Though it may only be the third largest of our home festivals, it has attracted many famous singers and bands over the years. It's smaller and the atmosphere is friendlier, like you're surrounded by one giant family. The festival is in Sopron, situated on top of a hill, partly secluded from the rest of the city. You can find accommodation in the city of course, but then where would your festival spirit be? In my opinion,

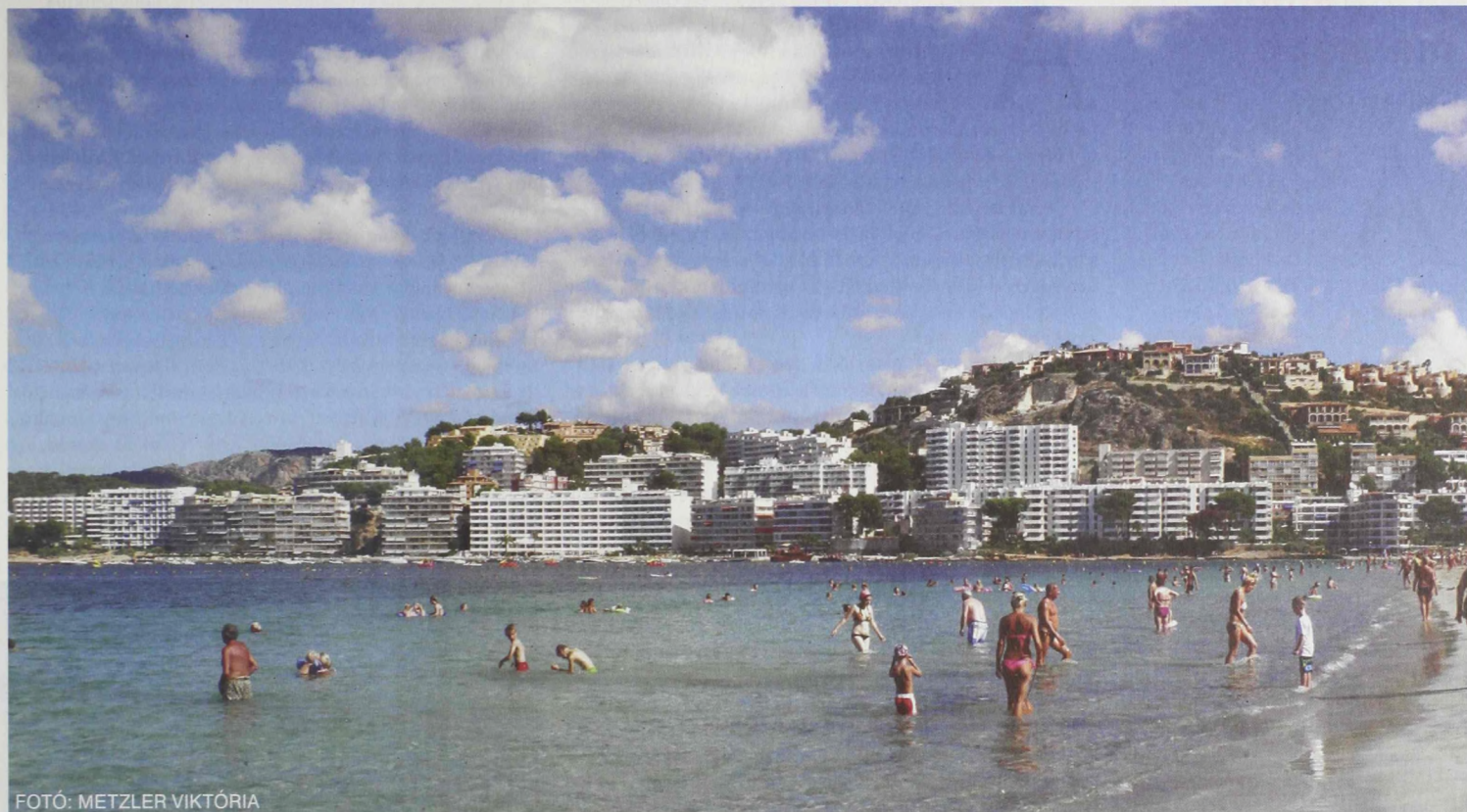

camping is a must, and it's by far the easier solution: two steps from the showers, five from the Soproni (beer) tent and ten from the stage - sleep, drink, concert, and repeat. That really is the rhythm. Whatever your musical tastes, there is something for everyone to enjoy, genres for every age and every sex. From our beloved national stars to worldwide celebrated names, Volt has it all. It's worth the train trip from Budapest, and even with the added travel cost, the weekly pass is still student friendly in price. It's without a doubt the best package deal.

Ever heard of Sziget Festival? Of course you have, it's the festival everyone talks about! The pride of Budapest sits on one of the many islands of the Danube, just a stone's throw away from the city centre. Maybe its location, or its ever growing number of famous performers is what makes this island festival the talk of Europe. First thing that strikes me, the minute

I come through the barriers, is the sheer crowds that envelope that tiny island. For one week every August, the place is transformed, into what could be best described as a small festival city. If you're not camping on the spot then be sure to prepare yourself for a lot of walking. The ground to cover seems endless. Though I've been going to Sziget for the past four years, I still don't think I've seen every nook and cranny there is. It's just too big to take in. And at the same time, that's what takes your breath away. Complete with Sziget Eye, main stages, party arenas, bars and restaurants, there really is nothing like the Sziget experience. The diversity of the crowds is intense; you can find any nationality, any music, and any food. Whatever your plans for the summer, you should find at least one day to spend on the Island of Freedom. Because that's exactly what it is. The perfect summer, all rolled in one festival.

FOTÓ: METZLER VIKTÓRIA

„Külföldre nyáron? Áh, az drága!” Hadd segítsünk!

▲ KOVÁCS-DOBÁK GÉZA

Mint minden mai fiatal, az egyetemistákat is vonzza a külföld csábító gondolata, az ismeretlen és az új környezet, főleg így nyár közeledtével, a szabad- és jó idő Kánaánjában. De hogyan érjük el azt, hogy minél több költséget megspóroljunk, és esetleg mellette a jó programokra is eljussunk? Erre szeretnénk Nektek válaszolni!

A sok lehetőségből pedzegetve talán kezdjük is a legkézenfekvőbbel: couchsurfing.

A couch (kanapé) surf (vándorolni) szavak sajátos, árulkodó egyvelege. Tulajdonképpen ingyen kaphatsz egy kanapét, ahol pár napig ejtőzhetsz, míg körülnézel a külföldi városban, legyen az Madrid vagy Moszkva. Ezt persze te is biztosíthatod itthon, Magyarországon másnak, de nem kötelező annak érdekében, ha te akarnál utazni. Kis energia-befektetéssel és megfelelő adatlappal nagyon könnyen lehet találni partnert erre.

És akkor ott van még mellette az utazás. Vannak kedvezményes repülőjegyek, összevont vonatjegyek és olcsó buszjegyek, de az újdonság, amire felhívniink a figyelmét a kedves olvasónak: útitárstaláló! Sokan utaznak külföldre kocsival, és szívesen vesznek be maguk mellé embereket, kifejezetten olcsón, hisz ha már utaznak, és egyedül mennének, miért ne osszák fel az utazási költségeket? Nyugat-Európa szívébe akár hétezer forintért is eljuthatunk, de persze az árak itt is erősen függnak a kínálattól.

Ezenfelül vannak olyan szervezetek, amelyekkel a költségeken lehet spórolni, de többnyire adott programot követnek. Ezekből is kettő fajtát emelnék ki: az önkéntesség és a külföldi munkavégzés közvetítő cégen keresztül. Külföldi önkéntesség céljából változó időtartamú programokban vehetünk részt. Az utazás költségeinek 90%-át fedezik, és az egyéb kiadásokat is állják az önkéntes munka fejében, ami alatt azt csinálhatunk az adott külföldi országban, amit szeretnénk – a kötelezettségeink kerülése nélkül.

A külföldi munkaközvetítő által kapott lehetőség egy kicsit keményebb. Valójában komoly fizikai munkát kell végeznünk, és nem élvezhetjük ki a külföldi környezet adta lehetőségeket teljes mértékben, de ennek ellenére magyar viszonylatban komoly összeget keresünk mellette, és közben különféle rendezvényeken, esetenként fesztiválokon vehetünk részt. Szabadidőnkben a munka mellett pedig egy kis városnézésre is sort keríthetünk, ha arra fáj a fogunk.

Ezeket túl a Youth in Action programok szerteágazó lehetőségeit is érdemes kihasználni. Ezek az EU által támogatott integrációs projektek, amelyek a tagállamok közti kommunikációt és a kapcsolatokat bővítését segítik elő, hogy „jobb globális polgárok” legyünk. A programoknak többnyire egy-egy EU-tagállam ad otthont, de esetenként Grúziában és a Közel-Keleten is szerveznek ilyet. Az utazás 70%-át refinanszírozzák, és az étellemezést, illetve a szállást is fizetik. Ezeket felül vannak ENSZ-es pályázatok és nyári iskolák, amiket meg lehet pályázni, de oda kisebb a bekerülési esély – bár semmi sem lehetetlen. Kalandra fel!

Lelkesítő léleknemesítő – nyári programok másképp

▲ KLUBERT DÓRA

A zenei fesztiválok nagy és feltűnően színes plakátjai elől az sem tudna kitérni, aki egyenesen bujkálni próbál. A szemeszter végéhez érve azonban sokaknak már lelki szemek előtt elevenednek meg a forró nyári napok eseményei. Ugyanakkor azokra is rengeteg élmény vár akik a koncertek zajától mentesen, a tomboló tömegetől távol szeretnének lazítani, de mégsem elégszenek meg egy szép irodalmi alkotás olvasgatásával. Fővárosunk megannyi kulturális értékkel teli programmal varázsol el minket, már csak választanunk kell közülük.

Példának okáért megtalálhatjuk a közismert londoni szimbólum magyar társát az Erzsébet téren, amely a Sziget Eye nevet viseli, a Margó Irodalmi Fesztivál keretein belül pedig kortárs írókkal találkozhatunk. A nyári Múzeumok Éjszakája 2014-ben tizedik alkalommal (idén június végén) kényeztet azzal a lehetőséggel, hogy leválaszthassunk egy szeletet a történelem és a művészet különleges értékeiből. A Szent Iván napjához illeszkedő országos programba több száz vidéki helyszín is bekapcsolódik, így minden kíváncsi érdeklődő részt vehet az eseményen.

Dolgozz vagy ne dolgozz? – ez itt a kérdés!

▲ KNEIFEL JANKA

A nyár közeledtével sok egyetemista töpreng azon, hogy mivel töltsé a nyarat. A legfontosabb kérdés mindig az, hogy a harminc fokos hőségben is a karrierjét építse egy irodában, a jövőre gondoljon a gyümölcsösben, esetleg egy poros raktárban számolgassa órabérét, vagy inkább a Balaton partján sütsse a hasát egy fűzfa árnyékában, miközben jéghideg sörét kortyolgatja a spanjaival.

Természetesen mindenkinek a második alternatíva a szimpatikusabb, de rögtön két kérdést is felvet: miből fizeted a balatoni nyaralást meg a sörét, és kivel osztod meg, ha minden haverod melőzik valahol? – és ezzel el is érkezünk az első említendő előnyhöz, ami a nyári munkából származik: a pénzhez.

Az egyetemi évek alatt sokan döntenek úgy, hogy vállalnak gyakornoki munkát, viszont a legtöbb esetben ezek nem fizetnek túl sokat vagy egyáltalán semmit. A nyár nagyszerű alkalom arra, hogy teleszed zsebeidet. A heti 20 óra helyett akár heti 40 órában is dolgozhatsz, ami azért nem kis különbség. Arról nem is beszélve, hogy iskolai kötelezettségek híján simán bevállalhatsz külföldi munkát is, ami a kétszeresét (vagy akár többet is) jövedelmezheti neked. Nem kell messze menni, hogy ezt a különbséget megtapasztald, példának okáért vegyük Németországot: egy havi káposztabeleztést 200 000 magyar forintnak megfelelő euróval honorálnak. És ezzel nemcsak a balatoni nyaralásra tudsz összpörölni, hanem még nyelvtudásodat is fejlesztheted.

De ha nem szeretnél külföldön dolgozni, itthon is találni remek lehetőségeket. Megannyi diákszövetkezet várja a jelentkezőket: ha a természetben szeretnél dolgozni, szedhetsz gyümölcsöt vagy süthetsz lángost a Balaton partján, de ha nem akarsz a hőségben pácolódní, örömmel várnak a légkondicionált irodahelyiségek és a TESCO hűtött áruházai is.

Az is előfordulhat, hogy nem is a legjobb és a szakmádnak legmegfelelőbb beosztást tudod megcsipni nyáron, viszont ha elég kreatív vagy, azt is be tudod építeni önéletrajzodba. Például, ha fel-alá sétálsz egy áruházban és megkérdezed a vevőket, hogy mi a véleményük, akkor te kérdezőbiztos vagy és tapasztalatod van az emberekkel való kommunikációban. Ha pénztárosként dolgozol, akkor remekül tudsz kapcsolatokat kialakítani másokkal, ha barackot szedsz, akkor pedig jó az állóképességed és kiváló csapatjátékos vagy, és így tovább.

A nyári munka nemcsak arra remek lehetőség, hogy jövedelemhez juttasson, hanem arra is, hogy sok emberrel megismerkedj és hosszú távú, gyümölcsöző kapcsolatokat

építs ki másokkal. Soha nem tudhatod, hogy munkád során kibe botlasz, de ha otthon fekszel az ágyadban és a Facebook-ot nyomkodod, akkor szinte biztos lehetsz, hogy senkibe.

A nyári munka edzésben tart mind fizikailag, mind szellemileg, így ha szeptemberben visszatérsz az egyetemre, nem lesz majd nehéz újra felvenni a ritmust, hiszen ki sem estél belőle. Nem létezik olyan melő, ahol ne kellene legalább háromig elszámolni és hat órán át koncentrálni valamilyen feladatára. Éppen ezért abban is hasznodra lehet, ha dolgozol, hogy fejleszd koncentrációképességed és állóképességed egyaránt.

A legjobb dolog a nyári munkában, hogy jó esetben nem túl kötött. Ha szeretnél dolgozni, de nem akarsz beáldozni az egész nyaradat, a diákmunkát neked találták ki. Nem kötelez arra, hogy folyamatos, hosszan tartó munkát vállalj, ha nincs kedved menni, vagy eleget kerestél, akkor csak megmondod, hogy nem mérsz többet, és ezzel el is van intézve. A gyakornoki munka, szakmai gyakorlat mellett is van lehetőség kihasználni a nyarat, hiszen még mindig ott vannak a hétvégék, amit nem vehet el tőled senki – csak ha akarsz.

Mindezek után én mindenkit biztatnék arra, hogy nyáron dolgozzon, hiszen azzal csak nyerhet: pénzt, tudást, tapasztalatot, új ismerősöket és még a fűzfa alatti sörözés is összejöhöhet a haverokkal.

Amitől corvinusos a nyár

▲ PEKOLI MIKLÓS

KÖZGÁZ ÉVZÁRÓ FESZTIVÁL

▲ időpont: június 12-15.

A közgázosok legkedveltebb rendezvényét nem kell bemutatni. Az esemény hosszú múltra tekint vissza, a kilencvenes években a résztvevők számát tekintve lekörözte a Volt fesztivált. Számos nappali program várja a vizsgáikkal végzeteket, és természetesen az esti koncertek sem maradnak el. A részletekről a Közgazdász borítóján, illetve a www.evzaro.kozgaz.net oldalon tájékozódhattok.

PONT OTT PARTY

▲ időpont: július 24.

Bár alapvetően a frissen felvett egyetemistáknak szól ez az este, a bulizni vágyóknak is remek alkalom lehet. Idén a SOTE Klub ad otthont a ponthatárváró rendezvénynek, ahol szokás szerint lesznek koncertek, játékok, és természetesen az egyetemek is képviseltetik magukat egy-egy standdal – a Közgáz és a Budai Campus HÖK-ösei is várják majd az érdeklődőket.

Ne vesztegesd a fiatalságod!

▲ SÜLE ANDRÁS

Gyermekkorunkban annyiszor hallottuk a hedonista tücsök és a szuperszorgalmas hangya történetét, hogy a nyári munka erényessége igazán mélyen belénk nevelődött. A mindenható kapitalizmus sztahanovista drónjaiként akár ingyen is elvállalunk egy-egy ígéretesebbnek hangzó melót a későbbi karrier reményében. Előkelő pozíciókról, magas fizetésről álmodozunk. Becsvágyunk olyan szenvedélyes eltökéltséggel szerel fel, hogy közben észre sem vesszük: kihasználnak minket. Önként és dalolva ajánlkozunk az időszakos állásokra, hogy a rekkenő hőségben izzadva olyanokat helyettesítsünk, akik éppen jégkockás koktélokkal hűsítik magukat a Balaton partján.

Sajgó hátú öregként majd elmesélhetjük, milyen emlékezetes volt egy-egy júliusi kávészünet, hiszen a nyári kalandokat, a világ felfedezését, a fesztiválozást meghagytuk másoknak. Az elmaradt fiatalság hiánya miatt érzett fájdalom belülről fogja felfalni lelkünket. Az előrelépéshez való kényszeres ragaszkodás lengi majd be mindennapjainkat, de mindhiába. Még ha a csúcra is

jutottunk, sikeresek és gazdagok lettünk, akkor is hiányozni fog valami. Kítör a kapuzárási pánik, és gyöttrődésünkben szétverjük a tökéletesnek hitt életünket. Mindez azért, mert nem tanultuk meg értékelni a szabadságot, nem döntöttünk úgy ezen a sorsdöntő, 2014-es nyáron, hogy élvezni fogjuk az életet. Pedig még egy cikk is figyelmeztetett erre!

Nem azt tanácsolom, hogy legyünk restek és ne csinaljunk semmit... sőt! Tevékenyen pihenjünk! Mélyítsük el kapcsolatainkat, hiszen a másokhoz való kötődés tehet igazán boldoggá. Gyűjtsünk élményeket! Vitorlázzunk, búvárkodjunk, vizisizzunk! Tanuljunk meg kecskét nevelni! Nevezzünk, mosolyogjunk, vigadjunk! Gondtalan fiatalságunk talán utolsó éveiben lubickoljunk már kicsit a boldogsággal is!

Érzem, a túlbuzgó munkamániások uralta világunkban, hogy az örömök kereséséről beszélni szinte blaszfémiaának számít. Azonban a modern ludditák nagy bánatára mai munkarendszerünk recseg-ropog, a gépek egyre több feladat megoldására képesek. Felesleges a munka tisztességének gondolatához ragaszkodni, főleg a fehérgalléros foglalkozások esetén. Egy diplomás állás nem a kemény giürcölésről szól, hanem a szellem felszabadulásáról, arról, hogy az ember sokrétűen művelt és kifinomult ízlésű legyen, ismerje és átlássa a környezetét. Tapasztalatra van szükség, de nem az irodában gályázva kell ezt megszerezni. Élni kell. Élni és érezni.

Tagadhatatlan, hogy az önéletrajzban jól néz ki a szakmai gyakorlat, hiszen azt sugallja, hogy engedelmes kis droidok vagyunk, akik képesek az igát vonni. Jobban tündököl viszont egy-egy projekt, pályázat vagy versenyeredmény, amely kifejezi ambícióinkat és kreativitásunkat. Egyértelművé teszi, hogy mi vezetők vagyunk és nem követők, hogy nem kétségbeesetten vadászunk mások referenciáit, hanem magunk alkotunk és gyarapítjuk a világot.

Csak akkor dolgozzunk a nyáron, ha pénzre lenne szükségünk. Ám, ha nem ez az eset áll fenn, akkor ne hagyjuk, hogy holmi idegen vállalatok érdekeit kiszolgálva pazaroljuk el a legszebb éveinket, hogy azok szabadságot adhassanak alkalmazottaiknak. Vegyük kezünkbe sorsunkat és éljünk a megannyi lehetőséggel: szórakozzunk, mulatozzunk vagy alkossunk, amire kedvünk szottyan! Töltődjünk fel, hiszen ne feledjük: bármi is az elvárás, mi nem vagyunk robotok!

A Budapesti Nyári Fesztivál széles kínálata okot ad a fejtörésre, ha arról a döntésről van szó, hová menjünk: színházi előadás, táncjáték, balett és opera is várja a közönséget. A rendezvény ideje alatt menetrendszerűen színházi hajójárat indul a Szabadtéri Színpad és Víztorony kikötőbe. Megemlékeznek a magyar holokauszt áldozatairól, ünneplik Shakespeare születésének 450. évfordulóját és egy premierrel is megajándékozzák a publikumot. A tökéletes lelki feltöltődés reményében azonban a jegyeket nem árt előre lefoglalni.

Ha a nyári lustaság közben izgalomra vágyunk, kipróbálhatjuk az élő társasjátékokat, amely akár csapatépítőként is szolgálhat. Az interaktív program ötvözi a szerepjátékok világát a táblás játékok logikai feladataival. Az egyedi díszlet és a korhű történet meglevenedésén túl másfél órára új személyiségjegyekkel is azonosulhatunk, melyek elősegítik vagy hátráltatják a problémamegoldást.

Július második hetében a királytalálkozó gyönyörű helyszínén, Visegrád kelti életre előttünk a lovagi kor kultúrája és hagyományai. A városi parkban katonai tábor épül, ahol bepillantást nyerhetünk a középkori minden napokba, és szemtanúi lehetünk lovagi bajvívó versenynek is. A királyi palotában Magyarország történelmi borvidékeinek kínálatát ismerhetjük meg.

Ezek és a fel nem sorolt programok nem csak a lelkünket gyönyörködtetik. A részvétellel csillapíthatjuk tudásszomjunkt és a bennünk lévő gyermek újra büvöletbe eshet a világ és a történelem csodáinak megismerésekor.

BUDAI CAMPUS GÓLYATÁBOR

▲ időpont: augusztus 11-16. és 18-23.

A Budai Campus HÖK-ösei nem kis fába vágják a fejszéküket, amikor megszervezik a kéttornusos gólyatábort alapszakos elsőseiknek. A maximális közvetlenségről és összerázódásról híres tábor idén is Szarvason lesz, ahol fantasztikus, természeti értékekben gazdag környezetben tölthetnek el a fiatalok hat napot. A www.kerteszpalanta.hu oldalon olvashatóak lesznek az ezzel kapcsolatos aktualitások.

KÖZGÁZ GÓLYATÁBOR

▲ időpont: augusztus 24-29.

Ez az a hét, amit a leendő elsősök hihetetlenül várnak, annak ellenére, hogy előre semmit sem lehet tudni róla. Az Öntevékeny Csoportok Irodája (ÖCSI) hónapokon keresztül szervezi a gólyáknak ezeket a napokat, amelyek az összerázódásról, ismerkedésről és a bulizásról szólnak. Részleteket itt nem közölhetünk, azonban a ponthatárok kihirdetése után a www.bceocsi.com oldalt érdemes lesz figyelni.

MESTERGT

▲ időpont: augusztus 29-31.

A már hagyományos nyárvégi hétvégét a Közgáz Hallgatói Önkormányzata szervezi a 2014 februárjában, illetve szeptemberében kezdő mesterszakos hallgatóknak. A cél itt is hasonló, mint az alapszakosok esetében: megismertetni egymással a szaktársakat, hogy az első héten senki ne érezze egyedül magát az egyetlen falai között. A részletek értelemszerűen még itt is titkosak, augusztus elejétől a www.mestergt.kozgaz.net oldalon található több információt.

Csinálj semmit!

▲ GYIMESI BERNADETT

A nyári hónapok hemzsegek a jobbnál jobb programoktól; fesztiválok, táborok, nyaralások, strand. Egyesek elmennek dolgozni a világ másik felére, mások a kötelező szakmai gyakorlatukat izzadják egy irodában. Idén nyáron legyél Te az, aki az ég egy adta világon semmit nem csinál! Hogyan? Lássuk a napirendet!

11:03-11:17

Amennyiben nincs redőnyöd, a nap már kellően égeti a tarkódat, ha viszont van, a szaunabeli hőség miatt kezdesz ébredezni.

11:17-11:54 (ESETENKÉNT TÖVÁBB TARTHAT.)

Csorgatod még kicsit a nyálad a párnára, míg feltűnik, hogy a szemed már nyitva van. Eztán hangosan elkezdesz szitkozódni a meleg és/vagy a napsütés miatt, betakarózol, és próbálsz visszakerülni alfabá.

11:54-12:37

A fejedre húzott takarónak köszönhetően teljesen leizzadtál, így ereszted magadra a vizet fürdés címszó alatt.

12:37-12:44

„Épp ideje reggelizni!” felkiáltással kibotorkálsz a hűtőig, egymásra pakolsz pár szelet párizsit és szalámit (jobb esetben a kenyeret sem felejtet ki alóla), nyakon öntöd ketchuppal, majd pillanatok alatt beburkolod.

12:44-13:13

A jól megérdemelt ebéd utáni szieszta. Ajánlatos a kanapén fekve, 3-4 napos mosatlan zoknis lábat az asztal-

ra téve simogatni a hasad, és időnként dallamos hangokat hallatni gyomrod mélyéről, mellyel a körülötted élők számára jelzed, milyen finomat ettél.

13:13-15:28

Minden bizonnyal az egész napos kemény munka után elnyom az álom. De ez érthető is, add meg a testednek, amiért az egyetem ideje alatt könyörgött!

15:28-18:08

Az ágyban fekvő bekapcsolod a tévét, amelyben épp a világ legszálnalmasabb sorozata fut, majd gyors egymásutánban megnézel 3-4 részt.

18:08-18:46

Az éhség kezd elhatalmasodni rajtad, így ismét megkörünyezked a konyhát. Szüleid aggódva figyelnek, és az ebédből maradt főtt ételt tolják eléd, mondván, muszáj valami rendeset is enned. Mindeközben próbálnak kommunikálni veled, de te csak artikulálatlan hangokkal felelsz.

18:46-19:15

Leviszed sétálni a kutyát, ne vethessék a szemedre, hogy semmi hasznosat nem csinálsz.

19:15-23:31

Bekapcsolod a gépet, áttekered a Facebook hírfolyamát egymás után legalább hétszer, majd végignézed a Hollywood Hírügynökség utolsó 10 videóját.

23:31-23:32

Feleszmélsz, hogy milyen gyorsan elrepült az idő.

23:32-

Egy darabig még ébren vagy, folytatod a hasznos tevékenységeket, majd észrevétlenül hátraesik a fejed és tátot szájjal elalszol.

Verejtékes önzetlenség

▲ PEKOLI MIKLÓS

Naiv elsőévesként, két évvel ezelőtt még hatalmas lelkesedéssel vártam a nyarat. A forráság hónapjairól az a kép élt bennem, miszerint június közepén becsuktam magam mögött egykori középiskolám nehéz faajtáját, és az augusztusi fájdalmas tankönyvezésig a közelében sem jártam. A corvinusos lét, a HÖK, az újság, a főváros és az albérllet azonban tartogattak magukban olyan meglepetéseket, amik viszonylag gyorsan és keményen átírták a sok-sok éven át megszokott forgatókönyvet.

Hogy a felsorolást visszafelé vegyük át, 2012-ben szembesültem vele, hogy a pesti panelek kegyetlenül cseppfolyóssá varázsolják az embert, ha elkezd sütni a nap. Így jobb híján, ha a programom nem is feltétlenül követelte meg, szinte minden nap bejártam az egyetemre. Hányszor áldottuk, áldjuk Ybl Miklós nevét! És akkor még a légkondi is üzemelt...

Ha valaki, márpedig a Corvinuson sok ilyen hallgató van, komolyan veszi

a diákszervezeti munkát, akkor neki bizony nincs nyár, legalábbis teljes szabad voltában semmiképp: az ÖCSI a gólyatábor szervezi gőzerővel, az AIESEC nyári programokat koordinál, a HÖK a mesterszakosok gólyatáborával és a leendő elsőévesek segítségével foglalatkosodik, a Médiaközpont a GólyaOffline-t készíti – sorolhatnám tovább, de nincs elég hely. Az biztos viszont, hogy a diákszervezeti folyosó a vizsgaidőszak első két hetében jóval csendesebb és üresebb, mint a nyári időszakban: sokan töltik bent napjait önzetlen munkával.

Ez idén sem lesz másképp. A hallgatók most is lelkesen fognak dolgozni az eltervezett sok-sok projekten, az intézmény beleveti magát a tízéves Corvinus név körüli események szervezésébe, az egyetemtörténeti kiállítás megvalósításába. És tesszük, amit tennünk kell mi is: folyamatosan írunk a corvinusonline.blog.hu-ra, és elkészítjük a szeptemberi Közgazdász! Köszönjük az elmúlt szemesztert is, Kedves Olvasó, találkozunk a 2014/15-ös tanévben!

Fesztiválbeharangozó 3. rész

FOTÓ: A SZERZŐ FELVÉTELE

▲ TÖRÖK ANNA

Lassan elérkezünk az igazi nyárhoz, mikor már magunk mögött tudjuk a nehéz vizsgákat, mikor szandálban és rövidnadrágban flangálunk az utcán, és esténként a hajdani Gödörnél iszogatunk a legjobb barátainkkal a nyári fesztiváldőpontokat egyeztetve, tervezgetve.

Bár az elmúlt három hónapban igyekeztünk részletes beszámolót nyújtani nektek a legnépszerűbb és legjobb hangulatú fesztiválról, a lista még csak most kezd igazán bővülni, ezzel további lehetőségeket nyújtva a vizsgáktól megfáradt fiataloknak.

A nyár talán egyik leghosszabb és legértékesebb fesztiválszezonját a Budapest Park nyitotta meg áprilisban egy fergeteges 30Y koncerttel, új külsővel és még több újdonsággal várva régi rajongóit. „Hagyd kint a valóságot!” – szól a mottójuk, amely a kulturális tér új dizájnját szemlélve teljesen megállja a helyét, hiszen a Parkba érkezők úgy érezhetik magukat, mintha egy valószínű meseországba csöppentek volna. Eddig ismert nyári koncertsorozatuk már most rengeteg ember szívének kedves, hiszen olyan nevek jönnek hozzánk a legmelegebb hónapokban, mint a Limp Bizkit, a Pet Shop Boys, a HIM és rengeteg magyar előadó is; akik pedig nyomon követik a Park programtárát, sok ingyenes eseményre is bukkanhatnak.

Fővárosunkat elhagyva is rengeteg programmal találkozunk szembe magunkat, melyek közül talán az egyik legmértvadóbb a debreceni Campus fesztivál kínálata, amelyet az ország egyik legszebb városának zöldövezeti területén, a Nagyerdő szívében rendeznek meg. A hazai sztárokat felvonulató fesztivál július 23-tól 27-ig tart, és a kedvelt zenei fellépők mellett napi bontásban a Dumasínház nagyjai is szórakoztatják a nagyérdeműt, nem beszélve az éjszakai bulihangulatról,

amit szomszédaink neves DJ-i biztosítanak.

Kicsit belenyúlunk a Campus fesztiválba, de szintén kihagyhatatlan a kapolcsi Művészetek Völgye, melynek 2014-ben is több város ad otthont: Kapolcs, Öcs, Taliándörögd, Csórompuszta – ezeken a helyszíneken sarjad ki a fesztivál, hogy valamennyi látogató egy felejthetetlen hetet tölthesen el ott, átadva magát a környéknek és a különleges varázsnak. A családi hangulatot az udvarok, völgyek, utcák és falusi házak miliói tetőzik, hiszen minden kis zug rejt valami csodát: a magyar kultúra sokszínűségéből: egy rögtönzött színelőadást, kézműves tanfolyamot, néptáncos mulatságot vagy nívós zenei koncertet. Az idei év főbb könnyűzenei előadói a PASO, Sena, az Ivan and The Parazol, a Mary PopKids, a Magashegyi Underground és Szabó Balázs, míg költők terén Varró Dani és a slam poetry nagyjágyú gondoskodnak a jó hangulatról.

Pár kisebb hazai fesztivál is lapul még a tarsolyunkban, amiről mindenképp érdemes pár szót ejteni. Ilyen például az Ozora fesztivál (július 29. – augusztus 3.), melynek idén is az Ozora melletti Dádpuszta ad otthont. Akár pszichedelikus trance, goa vagy ambient zenéről van szó, nem számít, hisz az Ozora elfogad mindent és mindenkit, ez a béke és a szeretet fesztiválja, ahova nem vadulni jönnek a látogatók, hanem táncolni és együtt lenni, megidézve ezzel a hatvanas évek hippie-hangulatát és -ideáját.

Hasonló a Bánki-tó fesztivál, (július 17-19.) melynek alapötlete egy igazi kerékpáros rendezvény, de mint minden jó fesztibe, ide is belopódzik a kultúra, a zene és a koncertek hosszú sora.

Nem utolsó sorban pedig reméljük, mindenkiel találkozunk a június 12-én induló Közgáz Évzáró Fesztiválon, Balatonkenesén. Mi biztosan ott leszünk, a corvinusonline.blog.hu-n pedig tudósítunk is az eseményekről!

Az imposztor

FORRÁS: STATICS.BUSINESSINSIDER.COM

▲ KELEMEN LUCI

Szokásos egyetemi kép: kora reggel van, a hallgatók egymás közt zsiroganak arra várva, hogy valaki kinyissa nekik az ajtót. Aztán pillanatokon belül elhallgatnak, amikor a folyosó végén megpillantják a rettegett tisztelt tanárukat. A kora reggeli időpont ellenére ő mindig friss és harcra, pardon, matematikára kész.

Azt már nem tudhatták, hogy tanárunknak fogalma sincs a tárgyról, amit tanít. Egy hülye fogadással indult az egész. Nemrég költözött a kisvárosba, pont akkortájt, amikor az egyik professzor szívrohamban elhunyt. Nem volt munkája, sem helyi ismerősei, semmi – voltaképpen csak azért jött ide, mert elege lett a fővárosi nyüzsgésből. Már csak heccből is elfogadta barátjának kihívását: menjen el az egyetemre és jelentkezzen a megüresedett tanári helyre. Mit számít az, hogy eddig bárpultosként tengette az idejét! Csupán magabiztos fellépésre és néhány matematikai műszóra lesz szüksége – viccelődtek egymással.

Mint kiderült, csupán magabiztos fellépésre és néhány matematikai műszóra volt szüksége. Teljes döbbenetére megkapta az állást. Innentől kezdve pedig nem volt megállás.

Eszébe jutott, mennyire aggódott az első órák előtt. Aztán kiderült, hogy amennyiben elég gyorsan és elég kevés átkötéssel „magyarázza el” ott helyben kitalált mondanivalóját, miközben egy hiperaktív mókusra emlékeztető módon fél perc alatt teleírja a táblát, a hallgatók még csak kérdezni sem mernek. Elsősorban azért, mert ötpercenként érzékeltette nekik, mennyire triviális mindaz, amit leír, és igazából nem is kell a helyet és a krétát pazarolni a bizonyítás részletes leírására.

Nagy meglepetésére benyelték az egészet. Utána hazamentek, átnézték a könyvet, azt hitték, hogy rosszul írták le az előadás tartalmát és megtanulták, amit meg kellett tanulniuk. Másnap reggel pedig visszajöttek, újra összezavarodtak az ámokfutása miatt, majd újra megtanulták az egészet. Döbbenetesen jól működött a dolog.

Végzett a tábla letörlésével. A hallgatók felé fordult.

– Rendben, fiatalok, akkor folytassuk ott, ahol tegnap abbahagytuk: a krepszkuláris kodependencia-tételnél. Ennek értelmében...

Villámgyorsasággal véste a táblára teljességgel nonszensz, véletlenszerűen kiválasztott görög és latin betűkből álló, időnként kínai írásjelekkel megspékelt magyarazatát.

– ...és a korábban már tárgyalt nonlinearis belső vágásból következő fiktív, illetőleg imaginárius Langerhans-féle kovalencia-elv miatt nyilvánvaló, hogy alfa szorozva pí mínusz harminchárom kettő béta egyenlő négygyel, ami pontosan az, amit be szeretnénk látni. Van kérdés? Jó, akkor folytassuk egy definícióval...

Soha nem várta meg, amíg valaki összeszedi a bátorságot, hogy kérdezni merészeljen. Ha valaki mégis feltette a kezét, úgy tett, mint aki nem vette észre. Mire legközelebb megállt egy levegővétellel, az illető általában már „rájött” a „tévedésére” és abbahagyta a jelentkezést. Azokra az igen ritka esetekre is megvolt persze a taktikája, amikor a hallgató nem adta fel. Mint például most.

– ...a Cruyff-féle 5-4-3-2-1 fabula-formáció miatt pedig beláthatjuk, hogy gamma a gammaadikon nem más, mint a keresett szám, azaz gamma a gammaadikon. Igen, mit szeretne?

– Elnézést, tanár úr, de a bizonyítás harmadik sorában nem delta iksz kettőnek kellene szerepelnie gamma iksz kettő helyett?

Fogalma sem volt, miről beszél a nebuló. Azt csinálta, amit ilyenkor mindig: felé fordult, arcán elégedetlen kifejezéssel, amitől mindig meghűlt a kérdezőben a vér.

– Ha maga mondja – adott igazat kis hatásszünet után, hagyva, hogy arcára kiüljön egy enyhe félmosoly. A hallgatóság kissé görcsösen felnevetett, ő átírta a hülyeségét valami más hülyeségre, majd ott folytatta, ahol abbahagyta.

Ezek után nagyjából negyven percen keresztül beszélt még olyan válogatott baromságokról, mint a Yello-számok, a Fearnley-Whittingstall-állandó, a differenciálás wittgensteini értelmezése, illetve a vektorterek pozitivistá terminológiai vonásai. A végén pedig arcán elégedett mosollyal elkészönt a hallgatóktól, és sok szerencsét kívánt nekik a vizsgákhoz.

Szerette a munkáját. Különösen imádott vizsgáztatni. Egyáltalán nem számított, mit mond a vizsgázó – úgysem tudta eldönteni, helyes-e vagy sem –, csak az, hogy magabiztosan és értelmesen adja-e elő a mondókáját. Tapasztalatai szerint azok szoktak értelmesen és színvonalasan lefelelni, akik tudják is az anyagot. Neki ennyi tökéletesen elég is volt.

Élvezte ezt az előző órát is. A kis hülye liba meg a delta iksz kettője! Elé kellett volna rakni egy tükröt, amikor rávetette szokásos „hát maga meg mi a fenéről beszél”-pillantását, mielőtt átírta a gammát deltára: úgy nézett ki, mint aki pillanatokon belül bevizel a székelytől! Nem sok kellett hozzá, hogy elröhögje magát.

Miközben ezen elmélkedett, megütötte a fülét egy „kollégájának” előadása. Analízis.

– Ne sutyorogjanak, mert ha ezt nem értik, akkor az azt jelenti, hogy semmi keresnivalójuk itt! Teljesen egyértelmű dolgokat mondok csak – szűrődött ki elégedetlenkedése a tereméből. Elmosolyodott: neki aztán biztosan nincs semmi keresnivalója itt.

Pár eseménytelen héttel később eljött a vizsga napja. Alig várta a dolgot. Mindig nagyon szokta élvezni, ahogy a szerencsétlenkedő hallgatók kétségbeesetten megpróbálnak átbukdászni az anyagon az ő szórakoztatására. Egyszerű volt a munkamódszere: aki magabiztosan elmondott mindent, annak nem tett fel kérdést. Aki hímezett-hámozott, azt megkínálta pár légből kapott baromsággal, amire nyilván nem is tudtak válaszolni, hiszen semmi értelmük nem volt. Ezeket az alkalmakat különösen szokta élvezni.

Egyik vizsgázó követte a másikat, a nagyja persze megbukott, néhányuk olyan fogalmatlanságról tett bizonyosságot, hogy még ő is látta: valami nagyon nem szűz a feleletben. Az ilyeneket gyorsan megkérdte az Underwood-féle egyensúlyi állandóról, majd elégedetten nézte, ahogy feleletük kártyavára villámgyorsan összedől.

Az utoljára behívott felelőt meg aztán tényleg meg szeretne volna buktatni azok után, hogy fel merészelt tenni egy kérdést az utolsó előadásban. Hát kinek képzeli ez magát, érdeklődő hallgatónak?

A lányka kissé zavartan köszöntötte, majd kihúzta a hármas számú tételt. Úgy tudta, ez a könnyebbek közül való, de hát ugyebár fogalma sem volt róla.

– Hallgatom – mondta neki és várta, hogy ráleljen valami banánhéjra.

Ehhez képest egész jól elmondott valamit húsz percen belül, amiből ő egy kukkot sem értett. Ez általában annak szokott a jele lenni, hogy az illető ténylegesen bebilázza a tankönyvet, ad absurdum érti is a dolgot, és figyelmen kívül tudja hagyni az ő marhaságait. De nagyon meg akarta buktatni, úgyhogy saját elvei ellenére bedobott neki is egy marhaságból álló kérdést:

– Nagyon jó, a kettésért már csak azt mondja meg nekem, hogyan aránylanak egymáshoz a Cohen-féle terek és a Broken-Zimmer nyilvektorok, ha mindkettőről tudjuk, hogy neutrális koincidenciájuk mínusz három felé konvergál.

Élégedetten dőlt hátra, miközben a lány mély gondolkodóba esett. Aztán nagy meglepetésére ránézett és azt kérdezte:

– Nem értem pontosan a kérdést, a vektorterekre és a nullvektorokra tetszik gondolni?

Most erre mit mondjon?

– Azokra.

A lány láthatóan megnyugodott, és gyorsan ledarált valami egészen matematikailag hangzó dolgot. Kénytelen volt neki megadni a kettést. Nem volt elégedett magával, úgy érezte, lett volna itt valami fogódzó, ha esetleg értené is azt az anyagot, amit számon kér, de így viszont kénytelen volt átengedni.

– Nem baj, majd a következő félévben elkapom a grabancát – fogadkozott magában. Minden második embert így is meg tudott buktatni: nem is olyan rossz arány.

Igazgatói páholy

A provokációnak nincs újdonságértéke – beszélgetés Vidnyánszky Attilával

▲ DICSUK DÁNIEL

Vidnyánszky Attila a magyar színházi élet megkerülhetetlen alakja: a Magyar Teátrumi Társaság elnöke, a Kaposvári Egyetem művészeti rektorhelyettese – és persze immár lassan egy éve a Nemzeti Színház főigazgatója. Vele beszélgettünk többek között eddigi munkáiról, a magyar színházi élet jelenlegi helyzetéről, valamint a fiatalok és a színház kapcsolatáról.

Az utóbbi időben a színházi világ leginkább politikai kontextusban (pályázatok, viták, stb.) kapott nagy hírverést, nem pedig a művészet eredményei miatt. Hogy hat ez a színházra?

Alapvetően jól, mert növekedett a nézőszám. Egyébként például a pályázatok kapcsán mindig ez volt, ezért javasoltam lassan egy évtizede azt, hogy a pályázattal összefüggésben térjünk át arra, hogy a fenntartó egyszerűen kinevezi az igazgatót, mert az legalább sokkal egyenesebb viszonyokat eredményez. Ma pályázat címén színházi előadásokat rendezünk, nézünk végig és szenvedünk el, miközben azért általában már előre eldöntetik, hogy ki legyen a következő igazgató. A hírverés pedig csak attól függ, hogy az adott sajtóorgánumnak a győztes vagy vesztes jelölt éppen mennyire kedves.

Ha már sajtó, épp idefelé jövet olvastam egy interjút, amelyben elég negatív nyilatkozik a magyar kritikusokról. Általánosan milyen szerepe van a kritikának a színházi életben?

Összintén mondom, nem tudom...

Viszonylag tapasztalt emberek megalapozott véleményt mondanak egy előadásról.

Kosztolányi Dezső egy „viszonylag tapasztalt ember” volt, és kiváló kritikákat írt, az ő véleményét elfogadnám. Az azonban, hogy valaki, akinek erősen megkérdőjelezhető a felkészültsége, párezer karakterben elmondja, hogy az előadásom miért jó vagy rossz, nekem nem releváns. Az utolsó statisztika is többet tud az egészről, mint a kritikus. Nyolc évig egyáltalán nem olvastam kritikákat. A kritika egyébként sem a nézők számára írja a kritikát, a nézők nem olvassák őket (ha olvasnák, nem járnának az előadásaimra, mert akkor annyira rossz rendező lennék a szemükben), hanem a szakma számára, és ez azért káros, mert a fiatalok számára káros és téves igazodási kényszert idéz elő.

Korábban többször is bírálta a provokációra épülő színházat – de mit jelent egyáltalán a provokációra épülő színház és művészet?

A fő kérdés az, hogy mi a célunk egy művészeti alkotással. Az a célunk, hogy bizonyos aktuálpoliti-

kai, társadalompolitikai kérdés kapcsán indulatokat szeretnénk kiváltani, pusztán az indulatok kedvéért. Öncélúan a megbotránkoztatásért botránkoztatunk meg – ezt hívom én provokációnak. Én is fel tudom sorolni, hogy milyen eszközökkel lehet ilyeneket kiváltani – a véleményemet azonban már sokszor elmondtam erről.

Tudjuk, hogy létezik a családon belüli erőszak, tudjuk, hogy a drogfogyasztás komoly probléma, de ezt anélkül is tudja Ön is, én is, hogy erről egy előadást csinálnánk. Ez egy hárommondatos hír az újságban. Nem mindegy, hogy egy cikk főcímének a stílusában szeretnék kommunikálni a nézőkkel, vagy éppen egy-egy problémát más nagy kérdésekkel összefüggésbe szeretném hozni. Ha csak önmagában egy diagnózist állítunk fel, az kevés. Én ezzel nem azt mondom, hogy másnak nincs létjogosultsága – csak azt, hogy az én utam nem a provokációra épül.

Az alternatív színházat már sokféleképpen hallottam definiálni – Ön mit ért ezen a jelzőn?

Olyan értelemben alternatív, hogy azt hiszi magáról, hogy az – és valamiféle nyelvkérés ürügyén újító szándékot demonstrál. De önmagában ezek a provokációk, ha nincs mögöttük lelki tartalom, kipukkadnak. A Római Birodalom korában odáig jutottunk, hogy embereket nyilvánosan oroszlanokkal tépettek szét – ehhez képest a mai eszköztár seholy sincs. De mindez izlés dolga: ha valakinek az tetszik, hogy nyílt színen egy ember lepisil egy másikat, szíve joga, Budapesten elég nagy a színházi választék. Nekem az a problémám, hogy mindezeket már sokszor láttuk korábban is, nincs újdonságértékük.

Említette Budapest rengeteg színházat, melyek többségében szép látogatottsági eredményeket produkálnak, a költség-

vetésre tekintve azonban már nem ilyen fényes a helyzet...

Tévhit, hogy egy színház Magyarországon lehet önfenntartó. Pontosabban nem elképzelhetetlen, csak akkor az már nem „színház”, hanem szórakoztatóipari intézmény, mely előbb-utóbb elbulvárosodik. Alapesetben azonban már az is jónak számít, ha a jegybevételek akár csak a húsz százalékát teszik ki egy színház költségvetésének. De ennek nem is kellene erről szólnia, nagyon komoly tanulmányok készültek a színházak társadalmi hasznáról.

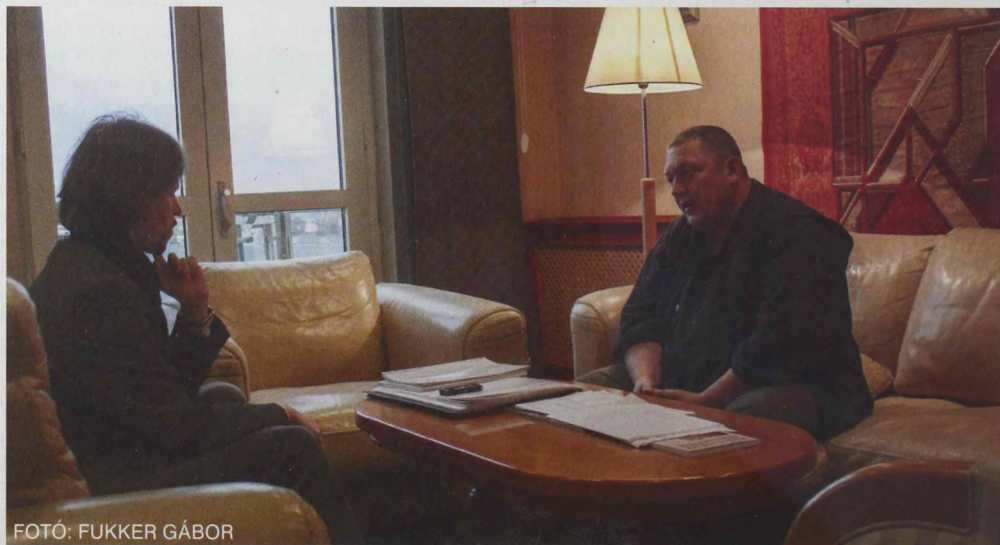
Mennyi ideje jut a színház vezetése és egyéb feladatai mellett a tanításra?

Nem annyi, mint amennyit szeretnék, de igyekszem sok időt velük tölteni. Erre azonban nem csak Kaposváron van lehetőségem, hanem itt, a színházban is. Idén a János vitézben kaptak jelentős feladatokat – nemcsak az osztályom, hanem az egyetem más hallgatói is –, és a Kaposvári Egyetemmel való együttműködést a jövőben is nagyon fontosnak tartjuk.

Végezetül egy kicsit sablonos kérdés: sokan panaszkodnak amiatt, hogy mi, egyetemisták nem járunk színházba. Hogy győzne meg minket, hogy jöjjünk a Nemzetibe?

Sok igazgatótársam hozta már szóba ezt a témát mint problémát. Mi a debreceni igazgatóságom alatt azt csináltuk, hogy egy hétig szinte ingyenessé tettük a diákok számára az előadásainkat. Tanulságos volt, hisz egyrészt olyan sokan jöttek, hogy kis túlzással majdnem leszakadt a karzat, másrészt a következő évadra majdnem nyolcszáz egyetemista bérletet adtunk el.

Mint már beszéltek, Budapest a világ egyik legszélesebb színházi kínálattal rendelkező városa, mindenki találhat kedvére valót. Novák Eszterrel sok mindenben nem értünk egyet a világ dolgával kapcsolatban, de amikor ő azt mondja, hogy a legrosszabb színházi előadás is jobb, mint otthon ülni a tévé előtt, akkor teljes mértékben igaza van. Szóval mindezek alapján én inkább azt mondanám Önöknek, hogy járjanak előadásokra, és ha ezek között eljönnek hozzánk is, a Nemzetibe, szeretettel várjuk Önöket.

FOTÓ: FUKKER GÁBOR

The show must go on...!

▲ DICSUK DÁNIEL

A mint azt akár a városszerte kihelyezett plakátok mennyiségének változásából is észrevehetjük, egyre több világsztár szólóénekes vagy épp rockbanda látogat el hazánkba is koncertezni. Egy-egy ilyen show azonban több száz ember összehangolt munkáját igényli – nem is szólva az előzetes szervezésről. Márkus Évával, a sok hazai szuperkoncertet menedzselő Live Nation marketing és PR igazgatójával beszélgettünk a hazai helyzetről és a szervezési nehézségekről.

Mi alapján dől el az, hogy egy-egy világsztár/együttes Európa-turnéjának helyszínei közé bekerül-e Budapest?

Rengeteg mindenben múlik – első körben az anyagi részen, a hazai 27% ÁFA + 2 % kulturális adó minden belépőjegyten rögtön 15-20%-os hátrányba hozza azonos jegyárak mellett a budapesti ajánlatot a környező országok ajánlataival szemben. De ha az anyagi rész rendben is van, további problémát jelenthet, hogy a kérdéses időszakban van-e megfelelő szabad helyszín, illetve hogy logisztikailag illeszkedik-e a turné útvonaltervébe Budapest – amely a keleti Zágráb-Bécs-Prága vonalról is távolabb esik az európai turné szemszögéből. És ha mindezek stimmelnek is, még mindig elcsúszhatunk olyan apróságokon, mint hogy végül túl sok állomása lenne a turnénak, ami az időbe vagy az adott előadó energiájába nem fér bele, így kénytelenek a legtávolabbi vagy bármilyen szempontból legmacerásabb helyszínekből húzni. Általánosságban 100 ajánlatból 3-4 valósul meg végül Budapesten.

Miben tér el a nemzetközi trendektől a magyar közönség ízlése, igénye?

Még mindig van egy kicsi időbeni lemaradás, de ez egyre rövidebb, most már műfajtól függően csak pár hónap vagy egy év. Inkább maga a koncertre járás mint rendszeres szokás az, amiben eltérünk, akár még a többi kelet-európai országtól is. Nálunk az emberek többsége jó, ha egy évben egyszer, esetleg kétszer elmegy valamilyen rendezvényre – ennek természetesen anyagi okai is vannak –, így sokkal inkább a legnagyobb világsztárok vagy a legnagyobb show-k azok, amelyek megmozgatják az embereket.

A közepes vagy kisebb rendezvények pedig kínlódnak, hiába lenne a belépőjegy már több ember számára megfizethető, kevésbé érdeklődnek irántuk. Hivatalos statisztikai adat, hogy nálunk a népesség 1%-a megy

el egy évben legalább háromszor valamilyen kulturális eseményre, pedig ebbe az ingyenes rendezvények és a színházi előadások is beletartoznak.

A jegyárak meghatározásakor mekkora mozgástere van a hazai szervezőnek, mennyire lehet/indokolt eltérni a nemzetközi gyakorlattól?

Van is mozgástér, ugyanakkor igazán méghem. Természetesen a szervező mondhatja azt, hogy egy bizonyos árszint felett nem lehet az adott piacon a jegyeket eladni, de ez 99%-ban ahhoz vezet, hogy nem is lesz koncert belőle. Éppen ezért kell megtalálni azt a nagyon keskeny sávot, amivel a 27+2% adótartalom mellett megfelelő bevételt lehet elérni ahhoz, hogy a buli egyáltalán megrendezhető legyen, ugyanakkor nem szabad egy bizonyos – hol lélektani, hol valós – határt átlépni az árakkal. De azt se felejtjük el, hogy évek óta mindig a legdrágább jegyek fogynak

el a leghamarabb, bár az is igaz, hogy ezek többnyire limitált számú, valami extra tartalommal is bíró belépők, az árprobléma nem ezekkel van. A nagy mennyiségű, úgynevezett középáras kategóriánál nagyon fontos, hogy a szervező jól határozza meg a jegyárakat, a rendezvény sikere minden szempontból ezen múlik.

Legendák keringenek a világsztárok speciális igényeiről. Mi volt a legkülönlegesebb kérés, ami Önök felé érkezett?

Manapság egyre kevesebb a speciális igény, vagy nem jut el hozzánk – a legnagyobb világsztárok még az öltözőjük berendezését is utaztatják a többi felszereléssel együtt a turnékon, és saját szakács főz rájuk. A kilencvenes években voltak az igazi csemegék: a csokis draszték színekre válogatásról kezdve a speciális, méretre gyártott ágyakig sok vicces és természetesen névvel nem publikus sztorinak lehettünk részesei...

Éljenek a könyvek!

▲ GYIMESI BERNADETT

Spiró György – többek között a Csirkefej és a Feleségverseny Kossuth-díjas írója – nyitja meg idén az Ünnepi Könyvhétet, mely 85 éves jubileumát ünnepli. Supka Géza 1927-es ötlete alapján minden évben kiküldenek a tízezer lakos feletti városok polgármestereinek egy felhívást, amely az olvasás és a könyvek népszerűsítésére kéri fel a településeket egy többnapos program szervezésével.

A Könyvhét kistestvéreként a Gyermekkönyvnapok is 13. születésnapját ünnepli június 12. és 16. között, melynek keretében külön figyelmet fordítanak a gyermekek olvasásra szoktatására és a könyvek megszerrettetésére. Szintén különlegesség, hogy már határon túl, Kolozsváron is megkapta a rendezvény az engedélyt, így negyedik éve települnek ki könyvkiadók, könyvtárak és könyvesboltok a magyar Kolozsvári Ünnepi Könyvhétre. A dátumok eltéréseinek köszönhetően Erdélyben több magyar kiállítóra is számítanak.

A könyvhét keretein belül a Vörösmarty térre – vagy egyéb budapesti, illetve vidéki helyszínekre – látogatók amellet, hogy temérdek könyvkiadó kínálatából válogathatnak akciósan (erre az alkalomra a kiadók kifejezetten magas kedvezményekkel készülnek), író-olvasó találkozókra vehetnek részt, koncerteket hallgathatnak és dedikálthathatják újonnan beszerzett könyveiket. A programkínálatot böngészve olyan ismert nevekkel találkozhatunk, mint Gryllus Vilmos, Jankovics Marcell, Grecsó Krisztián, Esterházy Péter vagy Závada Pál.

A könyves programokon kívül a Magyar Napló jóvoltából városnéző

hajóútra indulhatunk, polaroid képet készíthetünk kedvenc írónkkal, a Könyvek Éjszakáján utcabálban rophatjuk hajnalig, a Petőfi Irodalmi Múzeum ajándékboltjának standjánál pedig népszerű írók idézeteivel, képeivel díszített ékszereket, használati tárgyakat – esernyő, poháralátét, toll, bögre, jegyzettömb – vásárolhatunk.

Aki nem is bírja éjjel-nappal a könyveket, annak is megéri kilátogatni az egyik helyszínre, az idei programválasztéknak köszönhetően ugyanis mindenki találhat kedvére valót, vagy ha mást nem is, egy-egy ajándékot akár jóval olcsóbban is beszerezhet.

TOVÁBBI CIKKEK A CORVINUSONLINE.BLOG.HU-N: CONAN DOYLE 155

Bolygófogalódsdi zsákbamacskával

▲ BÁRTFAI ESZTER

Nem egy könyv(sorozat) esetében fordult már elő, hogy a lezárással elégedetlenül, illetve a történettel be nem telve, folytatásért kiáltottak az olvasók. Míg például J. K. Rowling derekasan ellenállt a nyomásnak, s a hetedik résszel befejezte Harry Potter és barátainak történetét, addig John Scalzi A Vének háborúja című katonai és világűr témájú sci-fi-je kapcsán fejet hajtott a népkarát előtt. Ez két alkalommal is megtörtént, a rajongók nem kis öröme: először a harmadik rész után jelentette meg annak más szemszögből újraírt változatát; majd tovább nyújtva a rétestésztát, még egy kötettel megtoldotta a sorozatot, mely bár a harmadikhoz nem szervesen kapcsolódik ugyan, de kiegészítéseként mindenképpen megállja a helyét.

De miért is érdemes megemlíteni a 3+2 részt számláló könyvfolyamot? Nos, egyrészt a részletesen, alaposan és nem utolsó sorban logikusan kidolgozott háttér miatt.

Mint minden sorozat, a világ és az alaphelyzet felvázolásával kezdődik: A Vének háborúja c. részben a csillagközi gyarmatosításba, különféle fajok ellen vívott háborúba csöppenünk bele, a lakható bolygók száma pedig fogy. A Földet viszont nem lehet csak úgy elhagyni: a szabadságot csak az

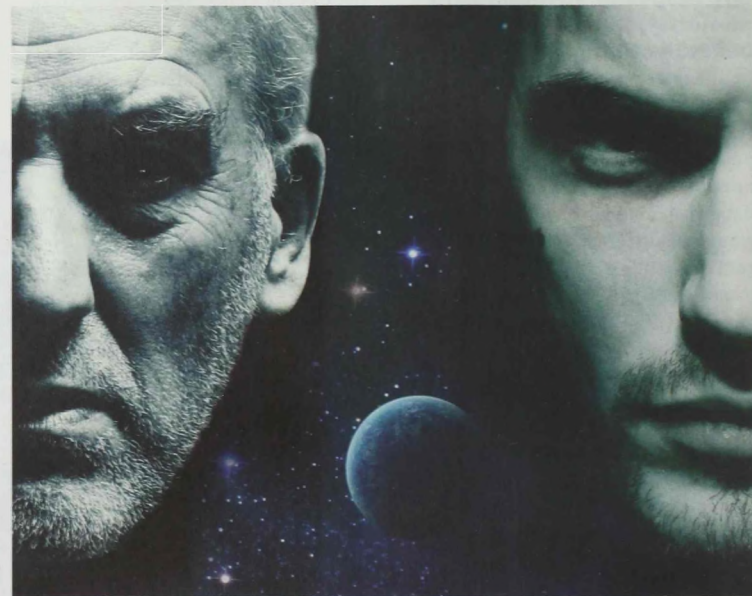
öregkor betöltésével, két év katonai szolgálattal A Gyarmati Véderőben lehet megváltani, amihez fiatal test is jár. Azonban csalafintaság van az üzletben: a jegy csak egyirányú, magyarul nincs visszatérési lehetőség a Földre. A folytatás, a cselekmény másik szálát bevezető Szellemhadtest ebbe a katonai szervezetbe nyújt betekintést: hogyan válnak a „Föld-dezertörök” katonává, miféle „szerzetek” ők, milyen az életük, s az milyen áldozatokkal is jár. Az utolsó gyarmatban pedig egy idillinek induló helyzet romlik el: a végre valahára egymásra talált főszereplőket (John Perry és Jane Sagan) és örökbe fogadott lányukat (Zoé) egy gyarmatosítási megbízatás egy intergalaktikus politikai cselszövésbe sodorja, amely során nem egyszer az életük is tét.

A soron következő rész, a Zoé története azt meséli el, hogyan látta és élte meg a lány ezen eseményeket. A lázadás hangjai pedig (mely az online siker után jelent meg nyomtatott formában) epizódokból áll, melyek a Gyarmati Szövetségről és az ellenük szövetező fajok összetűzéseiről szólnak, amelynek keresztüzében a Föld áll, ugyanis mindkét fél a maga oldalán szeretné tudni.

A köteteket átszövik, összekapcsolják a korral, az érettséggel és az identitással kapcsolatos mondanivalókat. Akarva-akaratlanul, sőt észrevétlenül bírja gondolkodásra az olvasót önmagával kapcsolatban: kicsoda is

ő maga, s mi teszi azzá, aki? Olyan alapvető fontosságú kérdéseket vet fel, mint az emberi test és lélek kapcsolata, illetve időtlensége, a létezés, a háborúzás jogossága, az erőszakos fajok közti túlélés (a sort még hosszasan lehetne folytatni). Érinti mindezeket Scalzi úgy, hogy igazságait, utalásait nem is annyira a szereplők szájába adja, vagy éppen a cselekmény folyásába szövi bele, hanem azokat nyíltan, velősen, szemtől szembe „ugrasztja” egymásnak, egyféle filozófiai kérdezz-felelek játék formájában – így simán beillik filozófiacéknak is a regények olvasása. A történetvezetés is elemeiben ezeken a tisztázó-magyarázó párbeszedezen nyugszik, a cselekményt ezek görgetik előre. A szerző sikeresen abszolválta tehát a jó sci-fi másik kritériumát is.

Mindezekon felül, bármennyire is úgy tűnik, hogy a férfiak a megcélzott közönség, Scalzi bizony az ellenkező nemről sem feledkezett meg, a nekik szánt női főszereplővel és a szerelmi szállal. Ami pedig szinte kötelező ahhoz, hogy bármit is kellemes érzésekkel olvassunk, az az élvezetes, minőségi írói stílus, mely a szerző esetében olvasmányos, gördülékeny, fiatalosan lendületes, humoros, ráadásul még az intellektusnak sincs híján, ezáltal a dialógusok élénkek, frissek, pergők, melyek pedig a karaktereket elevenné, hihetővé, valóságossá teszik. Így e téren (is) A Vének háborúja-önymek megbélyegzése a lapos, száraz, unalmas jelzőkkel nagyjából főbenjáró bűnnel ér fel, a vétség súlyosságát tekintve.

Jubileum a Művészetek Palotájában

▲ RUBIN ESZTER

AMűvészetek Palotája már több méterről szemlélve is óriási élmény a szemnek, hát még ha közelebbről is megismerkedünk vele! Ez az épület egy olyan egyedülálló létesítmény Budapesten, ami rendelkezik önálló színház-, koncert- és kiállítóteremmel is. Idén a tizedik születésnapja alkalmából különleges programokkal várják mindazokat, akiknek már számos élményt nyújtott, de azokat is, akiknek eddig még nem volt alkalmuk részt venni programjain.

Akinek eddig kimaradt volna a

Művészetek Palotája kínálata, annak nem árt tudnia, hogy Közép-Európa vezető kulturális központjáról van szó. Megfordultak már ezen a helyen a komoly- és világzenei élet legnagyobbjai, jazz-előadók, kortárs művészek és még megannyi tehetséges ember. A MüPa sajátossága, hogy tematikus bérletekkel készül az érdeklődők számára. Vannak köztük olyan örökzöldek, mint a Wagner-bérlet vagy a Matinékoncertek.

A külföldről érkező vendégek között szerepel a programkínálatban több filharmonikus zenekar, például az izraeli, a bécsi, a berlini, valamint a szentpétersvári – utóbbi Julia Fischer hegedűművész és zongorista oldalán lép színpadra.

A tizedik évforduló egy századik évfordulóval is egybeesik. Idén egy évszázada ugyanis annak, hogy kitört az I. világháború, amire Michael Nyman War Work című előadásával emlékezhetünk. A különlegességek mellett a Take 6 nevű, tíz Grammy-díjjal büszkélkedő gospelszextett is tiszteletét teszi. Mindemellett egy ötvenedik jubileumot is ünnepelehetünk, hiszen Marianne Faithfull folk és R&B énekesnő a pályafutásának félszázadik esztendejében látogat el a Művészetek Palotájába.

A számos külföldi mellett azért a magyar fellépők is igencsak említésre méltóak. Ránki Dezső Kossuth-díjas zongoraművész egész estés koncertet ad, sőt még felesége és kisfia is csatlakozik hozzá a muzsikálásban. Az évad zenekara, az Amadinda együttes is megmutatja magát ünnepi koncertsorozatával.

A régi nagy kedvencek közül műsoron marad a Recirquel cirkuszi produkciója. A jazz kedvelőinek is lesz miből válogatniuk, koncertet ad ugyanis László Attila és a Sárk Péter Trió. A népzene kedvelőit a Kaláka és a Vujicsics együttes várja, a könnyűzene szerelmesei pedig a Kiscsillag koncertjét hallgathatják meg. A zene mellett az irodalom óriásai is megjelennek, többek között Spiró György, Nadas Péter és Oravecz Imre személyében. A Müpamozsi filmklubja Réz András vezetésével a magyar filmek sokjelentésű erotikájából szemezget.

A menü tehát igazán széles választékkal rendelkezik, mindenki megtalálhatja rajta a számára szimpatikus csemegét. A szervezők tettek róla, hogy tényleg emlékeztessen tizedik évfordulóval kápráztassák el a kultúra kedvelőit.

Vb rákészülés, III. rész

Csak egy maradhat!

▲ ILLÉS ROLAND

Két héten belül kezdetét veszi a labdarúgó világ-bajnokság! Beharangozó írásunk záró részében az utolsó 3 csoportot mutatjuk be.

F CSOPORT

Argentína

- ▲ Út Brazíliáig: A dél-amerikai selejtezősorozatban az 1. helyen végzett.
- ▲ Vb-múlt: 16. alkalommal vesz részt a tornán. Korábban kétszer megnyerték a trófeát. 2010-ben a negyeddöntőben Németország ellen búcsúztak.

Bosznia-Hercegovina

- ▲ Út Brazíliáig: A görögöket megelőzve, a 'G' csoport győzteseként biztosították helyüket a legjobbak között.
- ▲ Vb-múlt: Először vesznek részt világbajnokságon, ezzel ők az idei torna újoncai.

Irán

- ▲ Út Brazíliáig: Az Ázsiai Zóna selejtezősorozatának 4. fordulójában csoportgyőztesként szereztek jogot az indulásra.
- ▲ Vb-múlt: 4. alkalommal kvalifikálták magukat az elitkörbe. Az előző 3 alkalommal a csoportkörben búcsúztak.

Nigéria

- ▲ Út Brazíliáig: Az Afrikai Zóna 2. selejtezőkörében csoportgyőztesként jutottak a rájátszásba.
- ▲ Vb-múlt: 5. részvételükre készülnek Brazíliában. Legjobb eredményük az 1994-ben és 1998-ban elért nyolcaddöntő.

Argentína csoportgyőzelme szinte borítékolható, a 2. helyért nagy csata várható Nigéria és a bosnyákok között.

G CSOPORT

Németország

- ▲ Út Brazíliáig: Imponáló teljesítményt nyújtva (9 győzelem, 1 döntetlen) végeztek selejtezőcsoportjuk élén.
- ▲ Vb-múlt: A világbajnokságok történetének legtöbb dobogós helyezése az övék. 4 éve bronz-éremmel távoztak.

Portugália

- ▲ Út Brazíliáig: Az európai selejtezősorozat 'F' csoportjában a 2. helyen végeztek. A svédek elleni pótseljtezőt magabiztosan nyerték.
- ▲ Vb-múlt: 1966-ban Eusébio vezetésével a 3. helyet szereztek meg. 4 éve a későbbi győztes csapatok állították meg őket a legjobb 16 között.

Ghána

- ▲ Út Brazíliáig: Az Afrikai Zóna 2. selejtezőkörében megnyerték csoportjukat, a rájátszásban Egyiptomot verték.
- ▲ Vb-múlt: 2006 és 2010 után harmadszor méretetnek meg. Dél-Afrikában a negyeddöntőig jutottak.

Egyesült Államok

- ▲ Út Brazíliáig: A CONCACAF zóna 2. selejtezőkörében az 1. helyen végeztek.
- ▲ Vb-múlt: 10. alkalommal vesznek részt a Vb-n. Legjobb eredményük a 1930-as Vb-n elért 3. hely. 2010-ben a nyolcaddöntőig jutottak, ahol Ghána ejtette ki őket.

A továbbjutás legfőbb várományosai Németország és Portugália.

H CSOPORT

Belgium

- ▲ Út Brazíliáig: Az európai selejtezősorozat 'A' csoportjában Horvátországot megelőzve a csoport élén végzett.
- ▲ Vb-múlt: 12. részvételükre készülnek Hazardék. Legjobb eredményük az 1986-ban elért 4. hely. 2002 után tértek vissza az elitkörbe.

Algéria

- ▲ Út Brazíliáig: Az Afrikai Zóna 2. selejtezőkörének abszolút győzteseként a rájátszásban Burkina Faso csapatát idegenben lött gólokkal ejtette ki.
- ▲ Vb-múlt: 4. alkalommal harcolták ki az indulás jogát. Előző 3 fellépésük alkalmával egyszer sem éltek túl a csoportkört.

Oroszország

- ▲ Út Brazíliáig: Az európai selejtezők során Portugáliát megelőzve nyerték meg a csoportot.
- ▲ Vb-múlt: 3. alkalommal vesznek részt a tornán. Legutóbb 2002-ben kvalifikálták magukat.

Dél-Korea

- ▲ Út Brazíliáig: Az ázsiai zóna selejtezősorozatának 4. fordulójában a 2. helyen végzett.
- ▲ Vb-múlt: Kilencedszer küzdenek meg a legjobbakkal. A 2002-es, hazai rendezésű eseményen szerzett 4. helyük szenzációszámba ment.

A továbbjutás az orosz, belga, dél-koreai trió között dőlhet el.

Végre van Gaal

▲ KELEMEN LUCI

Visszatekintve egyre nagyobb ostobaságnak tűnik a karrierje során soha semmit nem nyerő, rokonszenves, de középszerű David Moyes kinevezése a Manchester United élére: miért is választották őt, ha egy olyan figurát is megszerezhetek maguknak, mint Louis van Gaal?

A holland tréner jelenleg saját hazájának futballválogatottját készíti fel a brazilai világbajnokságra, és utána csatlakozik az angol klubhoz. Nem most kezdte a szakmát: egy tizenöt évesen át tartó középpályás karrier után lett másodedző, asszisztensi munkája után pedig 1991-től kezdve sikerre vitte az Ajaxot, amivel még a Bajnokok Ligáját is sikerült megnyernie. A Barcelonánál és a Bayern Münchennél töltött időszaka már nem volt ennyire sikeres,

mindkét állásából kirúgták – viszont többek szerint ő fedette le mindkét klubnál a később kiépült nagyon erős csapatok alapjait.

Akaratos és önjelölt zseni, aki nem tűr ellentmondást – hiába ő lesz az első United-menedzser, aki nem a Brit-szigetéről származik, személyiségében sokkal közelebb áll Sir Alex Fergusonhoz, mint elbocsátott utódja. Nem lesz teher a vállán az sem, hogy közvetlenül egy huszonhat éves, megismételhetetlen karrier után kerül a csapathoz, és azt is meg kell hagyni, hogy a vörös ördögök idei teljesítményét nagyobb feladat lenne alul-, mint felülmúlni.

Bár a siker nyilvánvalóan nem garantált, az embernek óhatatlanul újra és újra megfordul a fejében: miért nem egy ilyen kaliberű, minden csapatával trófeákat nyerő edzőt kerestek már tavaly ilyenkor?

Sikerekkel teli félév volt a 2013/14-es tavaszi félév is sportolóink számára. Az alábbi hosszú eredménylista reméljük, hogy ősszel csak bővülni fog. Mindenkinek gratulálunk!

MEFOB és egyéb csapateredmények 2014/tavaszi		
Csapat	Legjobb sportoló	Elért eredmény
KÖZGÁZ SC lány kosárlabda	Hevesi Mercedesz	MEFOB I. hely
BCE floorball csapat		MEFOB III. hely
BCE vízilabda csapat		MEFOB III, hely
BCE vívócsapat	Lupkovics Dóra	MEFOB Universitas váltó I. hely
BCE evezős csapat		MEFOB fixülései tízevezős II. hely
BCE úszócsapat		BEFS, összetett I. hely, 50m. Női váltó I. hely
BCE floorball csapat		BEFS I. hely
BCE Dunai Regatta csapat		III. hely
Felsőoktatási Intézmények 2014. évi Budapesti Atlétikai Bajnoksága		
Név	Sportág	Elért eredmény
Köszegi Dániel	Férfi súlylökés	II. hely
Tarján Anna	Női távolugrás	I. hely
File Petra	Női távolugrás	III. hely
Tarján Anna	Női gerelyhajítás	III. hely

Forrás: Testnevelési és Sportközpont

Egy néma énekesnő és egy beszélő kard

▲ KELEMEN LUCI

Red, a Cloudbank nevű város híres előadója épphogy csak túlél egy gyilkossági kísérletet: előtte egy halott fekszik, akinek testéből egy hatalmas, kardszerű fegyver áll ki. Mint kiderül, a titokzatos halott tudata és hangja valahogyan átkerült belé. A gyilkosok továbbra is a nyomában vannak, hogy visszazerezzék „a Tranzisztort”, miközben az általuk irányított titokzatos robothadsereg „átalakítja” a várost valami embertelenné és gépivé. Ez a Transistor: különös, izgalmas, rejtélyekkel teli világ és benne egy igencsak különös páros.

Mindenképpen valami más, mint amit megszokhattunk, ez egyszer biztos: megannyi olyan szokatlan és akár megvalósíthatatlannak tűnő trópus él, mint például a folyamatos narráció vagy a néma főhős. Persze a szerelmes kardra vagy éppenséggel egy halódó sci-fi város néhány megmaradt terminálján keresztül megismert karaktereire sem mondhatjuk, hogy túlzottan szokványos lenne.

Teljességgel indie alkotásról beszélünk, amin látszik, hogy a készítőik jelentősen építettek a 2011-es, Bastion című korábbi munkájukra. A narrátor ugyanaz, s mint akkor, most is kiváló munkát végez – sőt, talán jobbat is: most az érzelmes, sebzett beszélő kard hangját szolgáltatja.

Nehéz írásban visszaadni az alafestő zene és a képi világ gyönyörűségét: utóbbi fantasztikus, pasztellszerű színekkel fest le egy újfajta futurisztikus világot, előbbi pedig meglepően hatá-

sos eszköz arra, hogy betekinthesünk a néma főhősünk lelki világába, akinek egyetlen „szóbeli” kommunikációs eszközét a terminálokba írt üzenetek jelentik.

Azt hiszem, most már elárulhatom, hogy nem egy filmről vagy egy különös posztmodern regényről beszélünk, hanem egy videojátékról. Nem csak szándékosan óvatos megfogalmazásomnak köszönhető azonban, ha olyan benyomást keltem, mintha egy mozirol lenne szó: bár az is tény,

hogy ritkán látni olyan történetmesélési módot, amely ennyire kihasználja az interaktivitást.

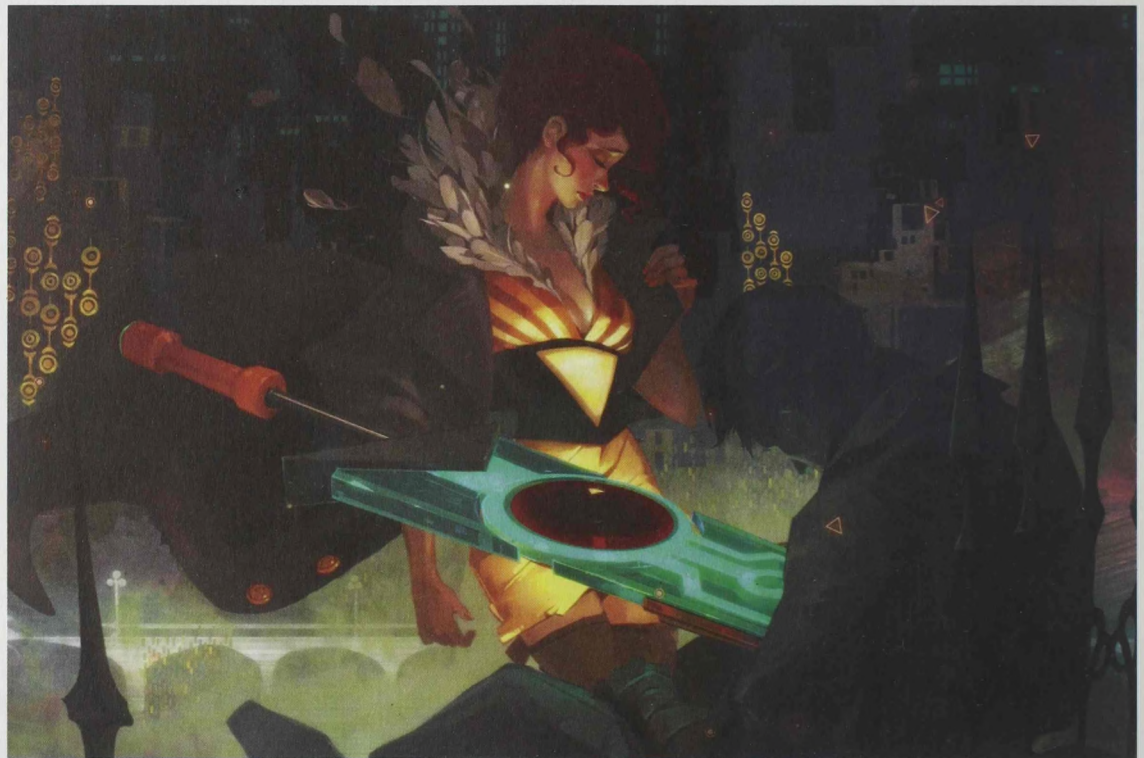
A folyamatos, a játék eseményeire reagáló narrátor már a készítők előző programjában is megjelent, de itt még annál is jobban működik. A különböző terminálok, ahová belépve a város eseményeiről olvashatunk rövid írásokat, sőt akár kommenteket is hagyhatunk, szintén meglepően jó eszközök az atmoszféra megteremtésére.

Pár szót a játékmenetről: egy meglehetősen könnyen fogyasztható, de nagyon is robusztus körökre osztott stratégiai játékról beszélünk egyébként. A meghalt és tudatukat, illetve hangjukat a Tranzistorba helyező emberek mind más és más képességet

nyitnak meg előttünk, amiket hasznosíthatunk a harcban.

Variálni erény: a különböző képességeket különféle módon használva (aktív, passzív, fejlesztés) egyre többet és többet tudhatunk meg azokról az emberekről, akiknek „hangját” megszereztük magunknak. Ez egyaránt áll Redre, a narrátorra, és a megannyi mellékszereplőre is.

Nagyjából nyolc óra alatt végigjátszható a játék, de ez inkább előnye, mint hátránya: gyönyörű kisregény ez, nem több száz oldalas eposz. Formabontó és úttörő: az ilyen és ehhez hasonló alkotások ezerszer jobban demonstrálják a műfaj történetmesélési potenciálját, mint a sokadik Call of Duty.

Három perc szerelem

▲ KLUBERT DÓRA

Magával ragadó szenvedély, érzéki, mégis határozott mozdulatok, kivillanó, fedetlen testrészek: a tangó több mint egy tánc. Egy ölelés, a testek párbeszéde, a férfi és a nő összhangjáról szól. Együtt lüktetnek, mozdulataik a lélek és a szív kimondatlan szavai és elsöprő vágyai, melyeket a másik fél azonnal megért.

A tizes tangó Argentínából, Buenos Airesből indult világkörüli útjára, eredetéről azonban megoszlanak a vé-

lemények. Kezdetben a tangó improvizatív, vidámabb hangulatú és gyorsabb tempójú tánc volt a ma megszokott társánál. A zenészek kotta nélkül szólaltatták meg hangszereiket, a mozdulatok kialakítására több etnikum hatott. A dél-amerikai város lakosságának aránytalan nembeli eloszlása miatt a férfiaknak fontos volt ismerni a csábítás ilyenfajta megnyilvánulását. Több évig tanultak egymástól, mire egy hölgyet felkértek volna táncolni.

Amikor a tangó 1907-ben megjelent Európában, elsöprő „tangóláz” tört ki. Először Párizst bűvölte el, majd az angolokat is, akik a lépéseket

némiképp leegyszerűsítették, saját képükre szabták. A tiltakozás dacára a Londonban rendezett tangó konferencián a táncot az angol stíluszhoz igazították, melyet rándításszerű mozdulatok, szenvedélyes előrehaladó mozgások, hirtelen késleltetések és egyértelmű figuralezárások jellemeztek. A tánc népszerűségének ellenére kacér stílusa miatt egy időben betiltották. Ráadásul Argentína teljes lakossága is csak a húszas éveiben fogadta el és kezdte táncolni a tangót, hiszen kialakulásakor az alacsony státuszú társadalmi réteg zenéje és táncja volt Buenos Aires és Montevideo külvárosi negyedeiben.

Napiainkban kétféle tangó van jelen a versenyeken. Az egyik az angol

stílusú, melyet a standard táncversenyeken láthatunk, amely latin eredete miatt különlegesnek számít. Ebben nincs emelkedés és ereszkedés, az előrehaladások saroklépéssel kezdődnek. A térdek hajlítottak, a lábak zárásánál sem egyenesednek ki. A lábak helyződnek és nem csúsznak a talajon, mozgások gyors, de nem kelthet kemény hatást. A másik az argentin tangó, amely a divattánc-versenyek egyik népszerű programja.

Aki szívesen megizlelné az érzéki tánc nyújtotta életérzést, látogasson el június közepén a budapesti Tango&Swing fesztiválra, ahol a tangó különböző fajtáit sajátíthatja el, illetve előadásokon és koncerteken is részt vehet.

Történelmi fotócsodák Budapesten

▲ KELEMEN LUCI

Két nagy jelentőségű képsorozat is megtekinthető hazánkban május huszonhetedike és augusztus huszonnegyedike között: a Mai Manó Házban és a Capa Központban is a Magnum Photos fotósainak lencsén keresztül nézhetjük vissza az emberiség igencsak viharos elmúlt hetven évét.

A Magnum az első független fotóügynökség volt – és egyébként mind a mai napig működik –, alapítói között pedig olyan jelentős figurák szerepeltek, mint Robert Capa, William Vandivert, George Rodger, David Seymour és Henri Cartier-Bresson. Anyagi és szerkesztői independen-

ciájuk nagyban hozzájárult ahhoz, hogy olyan alkotásokat készíthessenek, melyekkel beírhatták magukat a történelembe.

A Magnum Elsők címmel most kiállított képeket ötven év után találták meg, miután egy gondoskodó ismeretlennek hála két viseltes utazóláda mélyén pihentek egy 1955-56-os ausztriai kiállításorozat után. Az eredeti nagyításokat, plakátokat és sok egyéb gyöngyszemet tartalmazó gyűjteményt az innsbrucki Francia Intézet pincéjében találták meg, szinte véletlenül. A 83 farostlemezre kasírozott, fekete-fehér, eredeti képgyűjteményt a Mai Manó Házban állítják ki. A hollywoodi filmforgatásoktól Mahatma Gandhi böjtjéig világ- és

társadalomszerte rengeteg különös csodáról készítettek képeket a fotográfusok – akik közül egyébként nem is érték meg mindannyian a kiállítást: az egyébként hazánkban is fotózó Werner Bischof az Andokban, Robert Capa Indokínában lelte halálát. Akkoriban még nem volt divatja a fotók kiállítótermi megjelenítésének, ezért az osztrák „turné” szinte minimális sajtóvisszhang mellett el is halt – ez természetesen nem mondható el mai visszatéréséről. Az ügynökség által 1947-től napjainkig hazánkban készült képek is megjelennek a második emeleti kiállítóterben.

Nem ez az egyetlen tárlat a városban, ami a fotóügynökség munkásságával foglalkozik: a Capa Központ Kontaktok című tárlata a hírügynökség mind a mai napig tartó szakmai tevékenységére helyezi a hangsúlyt: a történelmi tárlat-aspektus mellett a fotózás „munka-jellegébe” is bepillantást nyújt a látogatóknak. A neve is

erre utal – a kontaktokon az egymás után következő fotókat láthatjuk, úgy, ahogyan azok az eredeti filmtekercsen voltak: ezzel megtekinthetjük, hogyan is készültek, illetve miként választották ki a híres alkotásokat. Az átfogó gyűjtemény a normandiai partraszállástól a 2001. szeptember 11-i terrortámadásig megannyi jelentős eseményt megleve-nít a tárlatban.

A kontaktok mellett a fotós visszaemlékezése is megtalálható a képek mellett, ami külön retrospektív értékkel látja el a kiállítást. „A Magnum a gondolkodás közössége, közös emberi tulajdonság, kíváncsiság a világban zajló dolgok iránt, valamint tiszteletben tartása annak, ami éppen történik, és a vágy ezek vizuális leírására” – fogalmazta meg Henri Cartier-Bresson a csoport kvázi ars poeticáját. Hogy sikerült-e ezeket visszaadniuk képeikkel a múlt század vérzivataros forgatagában? Augusztus végéig mindenki eldöntheti magának.

A HÓNAP FOTÓJA

FOTÓ: TORÓK ANNA

Hungarovízió

▲ KALLA KRISZTINA

„Na, majd most! Ez az év lesz a mi évünk, érzem! Győzni fogunk!” – 20 éve várnak már a reménykedők a magyar győzelemre. 1956 óta minden év tavaszán Eurovíziós lázban ég a kontinens. De mi is pontosan az Eurovíziós Dalfesztivál?

A verseny ötlete Marcel Bezençonótól, a European Broadcasting Union (EBU) munkatársától származik, alapjául pedig a san remói dalfesztivál szolgált. A kezdetben „Eurovision Grand Prix” (Eurovíziós Nagydíj) néven futó rendezvény az európai országok összekapcsolásaként jött létre. Ez akkoriban nagy kihívásnak számított, mivel műholdas sugárzás még nem volt, így az úgynevezett Eurovíziós Hálózat (Eurovision Network)

földi mikrohullámú adók hálózatából állt. Az Eurovízió (Eurovision) elnevezés először a London Evening Standard című brit bulvárlapban jelent meg 1951-ben. Az első fesztiválon jelen lévő hét ország közül a házigazda Svájc került ki győztesen. A résztvevők száma évről-évre egyre csak növekedett, idén harminchét ország, köztük Magyarország is nevezett a versenyre.

Hazánkban az Eurovízió sugárzása már az 1970-es években folyt a Magyar Televízió adásán, de az első jelentkezés csak 1993-ban történt meg. Az első szereplésre 1994-ben került sor, melyen Bayer Friderika képviselte hazánkat, és az eddigi legjobb eredménynek számító negyedik helyet érte el. 1998 és 2005 között nem vettünk részt a rendezvényeken, így a közvetítés is szünetelt.

Mire hazánk visszatért a versenyzők közé, a résztvevő országok száma olyannyira megnőtt, hogy a szervezők az elődöntők bevezetése mellett határoztak, így a NOX zenekar volt az első olyan magyar versenyző, akinek többször is fel kellett lépnie a közönség előtt. 2011 óta állandó résztvevői vagyunk a megmérettetésnek, de az 1994-es eredményt az idei év májusáig nem sikerült megközelítenünk. 2012 óta a fellépőt a közönség szavazza meg

nálunk, az így kiválasztott énekesek és együttesek pedig eddig minden alkalommal bejutottak a döntőbe. A nemzetközi fogadóirodák is előkelő helyekre, némelyek még győztesnek is megjósolták már nevezettjeinket, a várt siker azonban mindig elmaradt. Mint minden évben, idén is susterogtak a magyar induló, Kállay-Saunders András győzelméről, azonban a végelszámolás után pontjaink az ötödik helyre voltak elegendők.

Ismét díjazták a Közgazdászt

Az áprilisi Pro Sperare díj után a Közgazdász újságnak május 16-án a Diák- és Ifjúsági Újságírók Országos Egyesülete „Az év diákújságja” második helyezését ítélte meg. A díjátadón kiemelték, hogy a Corvinus lapja profi egyetemi újság, amely az elmúlt években tartósan magas színvonalon jelent meg: 2012-ben második, 2013-ban harmadik helyezéssel díjazták, a 2014-es szerkesztőség munkája – a megváltott címlappal – ismét az ismét méltó volt az ezüstre. Köszönjük olvasóinknak a támogatást, a következő szemeszterben megcélazzuk az első helyezést!

Ne csak hallgass,
mozdulj is!

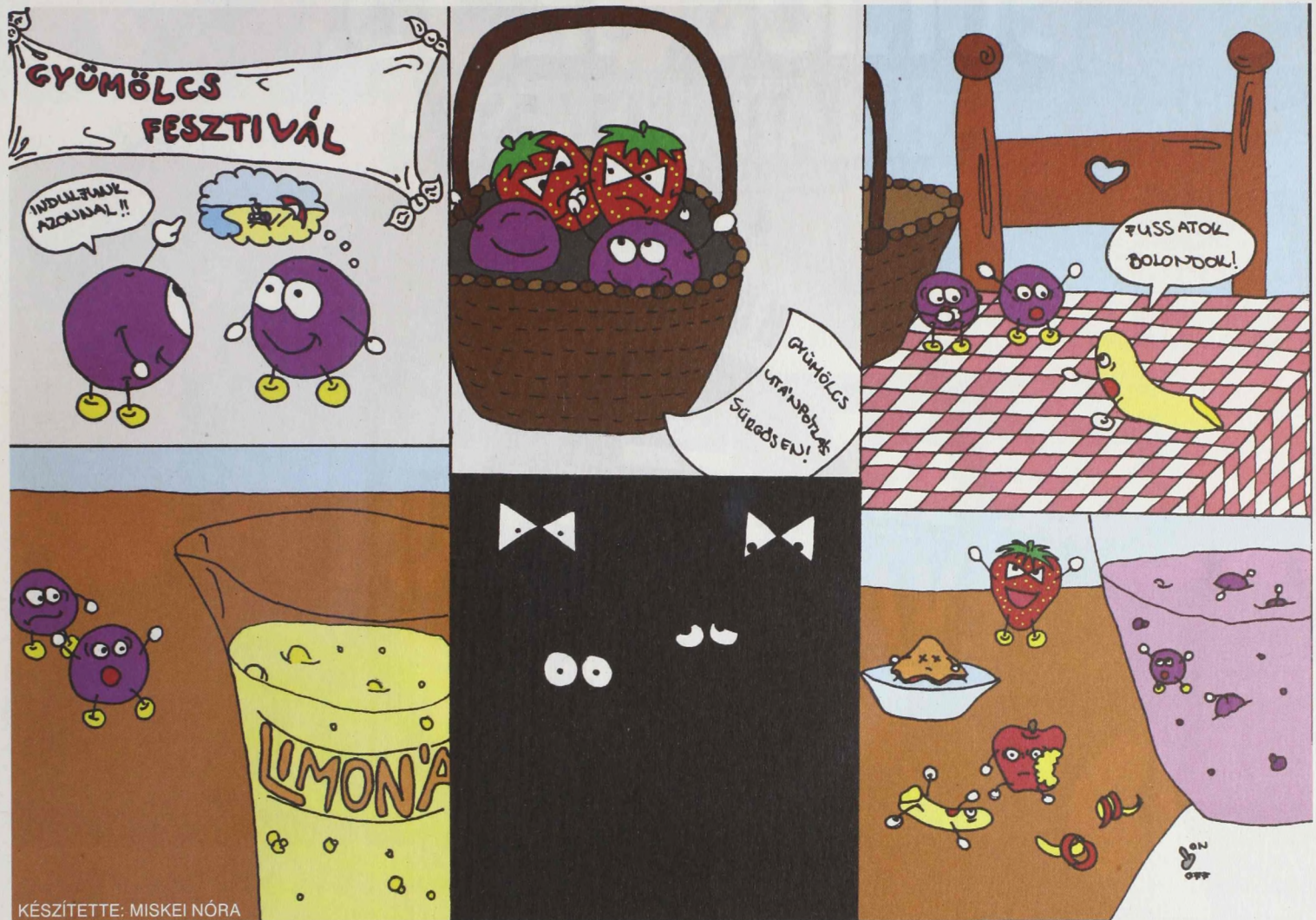
SportPont – Sport. Mindenkinek.

▲ KALLA KRISZTINA

A SportPont Program egy országos, az egyetemi sportot és az egészséges életmódot népszerűsítő kampány, amit a Magyar Egyetemi-Főiskolai Sportszövetség (MEFS) és a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája (HÖÖK) közösen vezet. Elsődleges célja, hogy a sportoló hallgatók mellett azokat is megszólítsa, akik nem sportolnak rendszeresen, vagy ez idáig egyáltalán nem foglalkoztak a rendszeres mozgás gondolatával. A program nemcsak összegyűjti és szelektíven továbbítja a sportolási lehetőségeket (versenyeket, sportnapokat, bajnokságokat, egyéb rendezvényeket), hanem pontgyűjtési versenyekkel, garantált ajándékokkal és értékes fődíjakkal ösztönzi a különféle sportágak megismerését, illetve a személyes bekapcsolódást a sportolásba. Ennek keretében a MEFS tizenöt millió forint keretösszegű pályázatot hirdet a felsőoktatási intézmények 2014. évi sportszervezési feladatainak támogatására, melyben idén egyetemünk is részt vesz. Ezt a pénzüsszeget a kampányban intézményenként regisztrált hallgatók arányában osztják szét a pályázó intézmények között. A nappali tagozatos hallgatók ösztölszámahoz képest a legtöbb regisztrált és sportpontot gyűjtő egyetemeket az Év egyetemi sportolója nyilvános eseményen állami és sportvezetők jelenlétében díjazzák a LegsportPontosabb Egyetem díjjal. A további információkat és teendőket megtaláljátok a Program honlapján és hivatalos Facebook-oldalán.

Ne habozzatok, regisztráljatok és versenyezzetek az értékes ajándékokért! Legyen a Corvinus a legsportosabb egyetem!

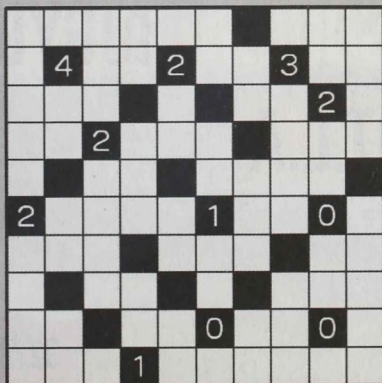
KÉSZÍTETTE: MISKEI NÓRA

Az elmaradhatatlan rejtvény

Akari

▲ GYIMESI BERNADETT

Az alábbi rejtvény lényege a villanykörték fehér négyzetekbe való lepakolgatása. A fekete négyzetekben lévő számok azt mutatják meg, hány villanykörtének kell a szomszédos fehér négyzetekben lennie. Egy égőtest minden sort és oszlopot addig világít be maga mellett, míg nem ütközik falba, vagyis fekete négyzetbe. Az utolsó fontos szabály pedig, hogy minden folyosó teljesen be legyen világítva, vagyis ne legyen olyan fehér négyzet, amelyre nem világít egyik körte sem. Így természetesen olyan helyre is kerülhet égőtest, amely mellett nincs szám.

IMPRESSZUM

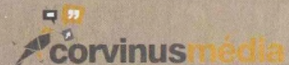
közgazdász

MAGYARORSZÁG LEGRÉGBBEN MEGJELENŐ FELSOOKTATÁSI LAPJA ALAPITVA 1951

FŐSZERKESZTŐ: Pekoli Miklós (miklos.pekoli@bcehok.hu)
FELELŐS SZERKESZTŐ: Kelemen Luci

ROVATVEZETŐK:
Bártfai Eszter (Karrier)
Dicsuk Dániel (Kultúra)
Egyed Máttyás (Közélet)
Gyimesi Bernadett (Kávéház)
Illés Richárd (Corvinus Sport)
Kárász István (Corvinus World)
Kelemen Luci (Közincis)
Pekoli Miklós (Központ)
Süle András (Közhir)
Szabó Szilvia (Köztudat)
OLVASÓSZERKESZTŐ:
Ódor Viktória
NYELVI LEKTORÁLÁS:
Michael Kando
TÖRDELÉS:
Balogh Katalin
TERJESZTÉS:
Illés Roland (Közgáz Campus),
Kalla Krisztina (Budai Campus)

ALAPÍTÓ KIADÓ:
a Budapesti Corvinus Egyetem rektora és a Budapesti Corvinus Egyetem Hallgatói Önkormányzatának elnöke

FOTÓK:
Fukker Gábor, Dávid Orsolya, Horváth Máté, Metzler Viktória, Török Anna

E HAVI SZÁMUNK MUNKATÁRSAI:
Dengyel Dóra, Garai Márta, Horváth Máté, Illés Roland, Julia Valentinyi, Kalla Krisztina, Klubert Dóra, Kneifel Janka, Kovács-Dobák Géza, Kristóf Anikó, Metzler Viktória, Miskei Nóra, Molnár Gyula, Nagy Dóra, Pleszel András, Rubin Eszter, Szabó Péter Gábor, Tóth Tamás, Török Anna

NYOMDA: Keskeny Nyomda
FELELŐS VEZETŐ:
Ifj. Keskeny Árpád ügyvezető

ISSN: 0230-7529

SZERKESZTŐSÉG:
Corvinus Hallgatói Média Központ / Budapesti Corvinus Egyetem
1093 Budapest, Fővám tér 8., 2. emelet 233. iroda
Tel.: 06-1-482-5603,
E-mail: media@bcehok.hu
Web: www.corvinusmedia.hu

A Corvinus Hallgatói Média Központ Médiumai:
Közgazdász, Corvinus Offline, Corvinus Online, Corvinus TV

JÚNIUS 12-15.
★ BALATONKENESE ★

INSTAGRAM.COM/KOZGAZEVZARO
FACEBOOK.COM/KOZGAZEVZARO

BRAINS **RANDOM TRIP** **MAJKA&CURTIS** **HŐSÖK**
MARY POPKIDS **HALOTT PÉNZ** **SOERII&POOLEK**
SUPERNEM **KOZMIX** **DJREVOLUTION** **PETER JABIN**
DROPTHECHEESE **DJPORTUGAL** **DJSOULJA** **DJGYUREX**
DJGOMES **DJNASH** **DJT.L.A**

ELŐVÉTELES JEGYEK **DIÁKBÉRLET - 8000 FT**
ÖREGDIÁK BÉRLET (KÜLSŐS) - 9000 FT
HÉTVEGI JEGY - 6000 FT **HELYSZÍNI JEGYEK** **HELYSZÍNI BÉRLET - 10500 FT | NAPIJEGY - 4500 FT**
PARTY JEGY (ÉJJELE 2 UTÁN) - 3000 FT
HÉTVEGI JEGY - 7500 FT **SZÁLLÁS 7000 FT-TŐL**